

Arkiv för: Augusti [1999](#)

1999-08-31

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hotmails strular

Tie me up - tie me down,
Make me moan real loud,
Take off my clothes,
No one has to know...

- Janet Jackson –
"Rope Burn"

Jag har en känsla av att ovanstående text passat väldigt bra till gårdagens snuskerier. Än har jag inte haft vett att skämmas... Borde jag det?

Nu känner jag av den ofrivilliga isoleringen som det innebär av att inte kunna ta sig någonstans utan någon annans goda vilja till att hämta och lämna mig. I skrivande stund skulle jag vara med på ett möte på jobbet, men jag hade inte möjlighet att ta mig dit. Det samma gäller på fredag. Då ska två av mina arbetskamrater tacka för sig genom att bjuda på tårta. Än ska de inte sluta, men jag vill ju vara med där det händer saker. Jättesorgligt att de ska sluta. Fast vad vet jag nu? Kanske jag också försvinner från jobbet, och då hade jag ändå inte fått träffa dem. Som jag ser det, så är det vi höjdarna som försvinner först från vår arbetsplats...

Vissa dagar går telefonen varm. I dag har fyra arbetskamrater ringt till mig. Kul! De är så omtänksamma. Vill så gärna börja jobba. Har jag tur så kanske jag får det om två månader. Har ännu inte blivit färdig till att ringa till sjukhuset och beställa tid för "sprutttagning". Jag tror jag kan blanda medicinen och dra upp det i sprutan, men jag har ännu inte lärt mig att sticka mig själv. Kan inte tänka mig att det är så farligt. Nålen är bara drygt en centimeter lång och omkretsen 0,45 mm. Är väl som att bli stucken av en muterad jättemygga.

Har fått reda på att jag inom ett par veckor får färdtjänst... Slut på isoleringen?

Jag jämför mig nu med amerikanska hemmafruar (jag - den manliga varianten av Peggy Bundy, Våra värsta år). Läser snuskböcker och tittar på Våra bästa år på trean (Days of our lives). Serien ligger fyra år efter här i Sverige. Dock har jag tjuvkikat på "Days.." hemsida. Så mycket har inte hänt på fyra år. Förutom att vissa skådisar bytts ut (men rollfigurerna är de samma). Fick också lära mig på hemsidan att serien hållit på sedan 1965, två skådisar är fortfarande med från start, de flesta skådisarna är födda i maj, och många av dem har gjort uppehåll i serien i några år för att sedan återkomma. Fast, vem ville veta det...

Hottenposten krånglade tydligen i går. Måste vara ett av de grövre felen jag hört talas om på länge. Under nio timmar kunde man läsa andras post. För min del hade det inte gjorts något om Hotten plockats ner under nio timmar så obehöriga inte kunnat läsa andras meddelanden. Egentligen ganska kul när man tänker efter... Många använder Hotten istället för sitt lokala mejlprogram då de vill vara anonyma. I går var de då inte anonyma... Hade jag känt till problemet i går så hade jag utan att skämmas gått in och kollat någras adresser för att se vem de egentligen var. Anonymitet - så feigt...

Blackout - kommer inte på mer just nu. Slutar för dagen... Välkomna hem från Turkland säger jag till Mallan och Tobbe (länk finns bland "favoriterna").

Synes!

 • [Ändra..](#)

1999-08-30

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En sexhistoria

Varning! Idag behandlas ämnet sex, på både allvar och glimten i ögat. Förmodligen skäms jag senare för vad jag skrivit. Just nu har jag dock inget klart omdöme då klockan är 01.37...

Vill du tjäna pengar? Stora pengar? Kan du göra vad som helst för pengar? Vill du bli kändis på kuppen? Såg på TV3 i går och deras nyheter. En före detta pojkvän till Lady Di har sålt ett kärleksbrev dem emellan till en tidning för stora pengar. Trots att han en gång lovade henne att aldrig låta brevet komma till allmänhetens kännedom. Eller så kan man nu säga att man är gravid med John F Kennedy JR kärleksbarn. Döda kan ju knappast protestera. Men fy, så fult gjort...

Hade en dröm i går natt. Undrar om det var en sanndröm, för det brukar det vara när det i drömmen "skriks" fram någon sorts budskap. Får väl se om Milosevic avgår i dagarna... för det var vad det gick ut på... Fast man kanske inte ska ta mina drömmar på för stort allvar. Jag hade för några år sedan en erotisk dröm... Om Pamela Anderson? Nä... Farmor Anka... *fniss* Jag - pervers? Vad skulle den drömmen symbolisera? Tror dock inte att jag vill veta... Usch, tänk om Mårten Gås får nys om detta nu då jag skrivit om det här... Eller ännu värre, att Disney stämmer mig för sexuella trakasserier...

På tal om sex. Läste en fräckis på en mailinglista jag är med i. Den kan ju knappast vara värre än vad jag precis skrev om Farmor Anka. Så här kommer den. Hoppas ingen ser ner på mig ännu mer nu än tidigare...

En dag var Stålmannen ute och flög. Plötsligt såg han Superkvinnan på en skyskrapa. Han tittade lite extra och såg att hon låg med benen rakt ut i vädret. Snabb som han är dundrade han ner och gjorde sitt med Superkvinnan och lika snabbt därifrån.

- Vad var det? sa Superkvinnan.
- Ingen aning, det bara sved till i arslet, sa Osynlige mannen.

Jo, det var från ms-listan jag hämtade fräckisen. En viktig diskussion har precis börjat där om mms och sex. Så mycket skam och tabu gör att det är magert med information om sambandet. Det pratas hit och dit om symtom i benen, förlorad känsel i fötterna, domningar o.s.v... Men förlorad känsel och domningar gäller ofta också sexlivet. Män kan bli mer eller mindre impotenta och kvinnor känner ibland inget, blir inte upphetsade. Om det är sjukdomen, psykiskt eller p.g.a. medicinerna har i stort ingen betydelse. För problemen kvarstår. Det skämtas så mycket om Viagra, och det skrivs ut till höger och vänster. Men det är en medicin som är tänkt till bl.a. ms-patienter. Undrar vad som erbjuds kvinnorna... Har man symtom måste man våga berätta för sin läkare. Men det krävs också av läkaren att våga hjälpa. Att doktorn inte bara viftar bort det. På Internet kan man hitta så mycket om ms och symtom, men inget om sex. Då är det viktigt att erfarenheter utbyts, göra det mindre skamligt och tabubelagt.

Nu är Viagra-kexet på gång! Jo, det är sant. Kan man inte knapra på piller, så kan man ju knapra på ett kex. Bedömare tror att detta blir populärt med kex... Varför? Jo, kex anses romantiskt... Tycker själv att det skulle smula något alldeles förfärligt i sängen...

Tolv timmar senare... Och, ja.. Jag hade ju aldrig skrivit dagboken på detta sättet om jag varit vid mina sinnes fulla bruk. Nu är det lite svårt att ångra sig... Undrar om jag får fler läsare? Tror det inte. Så därför kan jag inte förstå skvallerbladskor eller kvällstidningar som försöker sälja med sex.

Han som skulle sälja kärleksbrevet från Lady Di, har ångrat sig. Rubriker fick han ju ändå. Jag undrar om han istället ska skriva en bok. Hm...

I dag har prinsen ryckt in i lumpen. Det är något jag sluppit. Tack för det, försvarsmakten! Å andra sidan har jag fått mönstra två gånger. *suck*
Panik! Kom precis på att jag ska på ett styrelsemöte på onsdag. Inte lätt att vara kassör när man glömt föra in

transaktionerna på ett halvår. Måste fixa till det. Hoppas någon vill ta på sig kassörsuppdraget. Jag byter gärna med en suppleant nu sedan jag blev krasslig.

Ha en skön måndag!

 • [Ändra..](#)

1999-08-29

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vänsterprassel

Got no feel, I got no rhythm
I just keep losing my beat
I'm ok, I'm alright
Ain't gonna face no defeat
I just gotta get out of this prison cell
Someday I'm gonna be free, Lord!

- Queen –
”Somebody To Love”

Jag får ju lov att säga att ovanstående text är väldigt träffande gällande min situation just nu. Som vanligt *suck* svamlar jag om ms... Ska jag förtydliga mig? Har ingen känsel i fötterna, har ingen "rytm" då jag slänger med benen ganska bra, ingen takt alls. Men jag mår helt okej och har det bra. Detta är inget nederlag, men jag vill gärna få det bättre så jag kommer ut lite mer. En dag ska det gå... Med hjälp... 😊

Man går och tror man känner någon. Man går och tror man känt dem hela sitt liv. Man går och tror man känner sina föräldrar... Förstår inte vad som hände. Kan inte fatta att de för drygt tio år sedan separerade när det har så mycket gemensamt. Som liten fick jag gå en massa i kyrkans verksamheter för barn. Jag var dessutom alltid intresserad av rymden och spöken. Något av detta såg jag aldrig hos mina små päron. Som vuxen har jag börjat intressera mig för det övernaturliga, "new age" (fy vilket fult ord), tarot, reinkarnation o.s.v... Intresserad, men inte en hängiven beundrare av fenomenen. Och så plötsligt! Lille far har alla mina böcker om övernaturligt. Han som inte läst en bok i hela sitt liv läser nu allt han kommer över i ämnet. Dessutom har han börjat hjälp till i kyrkan med hembesöksgrupper och så vidare (hur går detta ihop?). Så i dag, kom lilla mor och berättade att hon vill gå med i Spiritualisterna och går på en privat sittning med kanalisering och healing. Wow! Jag är mycket förvånad. Trodde jag ju aldrig om mina små föräldrar... (jo, de är små. Jag är mer än huvudet längre)

Det hjälpte i går att göra små antydningar om tomma inkorgar och gästbok... tack!

Att det blev en sådan kort och intetsägande dagbok i går berodde nog lite på att jag kände mig stressad och inte kunde komma på något att skriva. Istället gjorde jag klart septembers almanacka till dagboken. Snart ny månad igen... Känner mig så otålig. Vill ändra hemsidan, men när man tror man lyckats med något så funkar det plötsligt inte. Ja, alltså, det fungerar väl i datorn, men det är mina känslor för utseendet som inte funkar. Fick en ny idé i går kväll, men jag vet inte hur jag ska kunna genomföra den. Inte konstigt att jag inte kan sova om nätterna...

Satt uppe halva natten... lyssnade på en Queen-skiva i datorn. När jag "upptäckte" Queen var det nästan för sent. Fast musiken finns ju kvar, även om Freddie dog. Och det har inte heller hindrat honom eller bandet från att ge ut fler skivor... Dock håller jag mig till 70- och 80-talslåtarna. Ack ja... ljuva 70- och 80-tal... Nostalgi blir det väl när man glömt allt det dåliga och bara kommer ihåg det "bra-a".

Hm... börjar det bli dags att summera ihop 90-talet snart? Göra bokslut? Det är ju vad alla tidningar och nyhetsprogram gör vid nyåret (jag vet, det är tre månader kvar). Går tillbaka i tiden för att minnas. Men finns det så mycket man vill minnas? Årtiondet då krigen kröp in genom teveapparaterna och kom väldigt nära.

Och krig i Europa... länge sedan sist... Fast vad har varit positivt då? Tja, konstigt nog är det personliga händelser man kommer ihåg. Enda målet jag egentligen haft har varit att få fast anställning. Och det fick jag ifjol efter sex och ett halvt år som vikarie. Jag får ju lov att säga att det var otroligt skamlöst av arbetsgivaren att dröja så länge. Inget hände förrän en kollega reste sig upp under ett fackmöte och frågade arbetsgivaren varför vi aldrig fick tjänst. Det kunde de inte svara på, så jag tror vi var fjorton stycken som fick tjänst den 1 oktober ifjol. Det fanns de som vikarierat i tio år. För min del tror jag tjänsten kom lite sent. Misstänker att stressen och oron var den bidragande faktorn för att min ms skulle bryta ut. Rena spekulationer, för sanningen vet ingen. Det farliga är att bli bitter och skylla på omständigheter. Jag är här och nu, vad kan jag göra av situationen? Kanske man skulle skaffa ett nytt mål? Utan strävan irrar jag mest. Ambivalent... eller velpotta.

Här följer en text jag hittat för länge sedan någonstans. Vet inte var, och vet inte vem som har rättigheten för den. Säg till så tar jag bort den om jag bryter någon regel genom att publicera den här. Texten lär finnas i en variant till, en omvänd sådan... Jag vet att många läst den tidigare, men so what!

Förra året uppgraderade en god vän till mig Girlfriend 1.0 till Wife 1.0 och upptäckte då att programmet krävde så mycket prestanda att det nästan är omöjligt att köra andra program. Han märkte även att Wife 1.0 gärna genererar en så kallad Child-process som kommer att kräva ännu mer prestanda i framtiden. Ingen av dessa faktorer fanns omnämnda i manualen eller produktinformationen. Andra användare hade ju i och för sig varnat för dessa fenomen i applikationen, men inte bara detta, Wife 1.0 installerar sig själv på en sådant sätt att det alltid är aktivt och kan övervaka alla andra systemaktiviteter.

Han har även upptäckt att andra program såsom Pokernight 10.3, Beerbach 2.1 och Pubnight 7.0 inte alls köras utan att hela systemet kraschar och felmeddelandet "DU HAR JUST UTFÖRT EN FÖRBJUDEN ÅTGÄRD" visats, fast det gått att köra dessa program tidigare. Vid installationen har möjligheten att välja bort vissa oönskade Plug-ins, som t.ex. MotherinLaw 55.8 och BrotherinLaw Betaversion, dessutom reducerats, till närmare bestämt 0. Programmets utformning gör det därför ganska fattigt på funktioner.

Några förbättringar som min vän gärna skulle vilja se i Wife 2.0 är: En "påminn mig inte igen"-knapp, en minimeringsknapp samt en installationsguide som kan avinstallera Wife utan att ta bort vissa resurser från systemet.

Jag har själv beslutat mig för att undvika dessa problem i Wife 1.0 genom att hålla mig till Girlfriend 2.0. Men, det finns problem även här. Helt uppenbart är att man inte kan installera Girlfriend 2.0 över Girlfriend 1.0. Du måste först avinstallera Girlfriend 1.0 i sin helhet.

Andra användare vittnar om att detta är en känd bugg som jag borde känna till. Tydligt uppstår en konflikt när de båda versionerna skall dela på resurserna. Man förutsätter att programmakarna borde terminerat denna oönskade bugg i dessa dagar. Dessvärre har man inte lyckats med detta. Avinstallationen av Girlfriend 1.0 lämnar ändå små men dock märkbara spår efter sig i hela systemet.

En annan sak som man bör tänka på är att alla versioner av Girlfriend hela tiden skickar popup-meddelanden om fördelarna med att uppgradera till Wife 1.0. Wife 1.0 har också en annan, för en del väldokumenterad bugg. Om du försöker installera Vprassel 1.1 innan du avinstallerar Wife 1.0 kommer Wife 1.0 att radera alla DINA MsMonney filer och slutligen avinstallera sig själv. Efter detta kommer det att vara omöjligt att installera Vprassel 1.1 igen.

För att undvika nämnda bugg försök att installera Vprassel 1.1 på ett helt annat system och kör aldrig några som helst filöverföringar eller nätverksförbindelsen. Undvik också vissa sharewareprogram som florerar på marknaden. Ett exempel är OneNightStand 2.1, som med all sannolikhet innehåller virus. Dessa virus sätter sig med osviklig precision på härdis(c)en och påverkar direkt Wife 1.0. En annan lösning är att köra Vprassel 1.1 via en Internetprovider under falskt namn, men även här bör du se upp för virus som omedvetet kan laddas ner.

Jag önskar dig härmed all lycka och framgång i ditt nya datoriserade liv.

Sorry, men jag är tebax imorrn.

 • [Ändra..](#)

1999-08-28

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Från 29 till 90 år

Jag undrar om jag skrämt iväg alla vännerna. Det är så tomt i min inbox i mailen... lika tomt i gästboken...
hint, hint

Trots allt ms-besvär just nu så har jag det bra. Väntar bara på att någon olycka ska ske där jag trillar omkull och bryter en arm. Om jag tidigare var en pigg 80-åring, så är jag nu en skruttig 90-åring. Alla gamla säger att de känner sig som 20 innerst inne. Jag börjar förstå det. Kroppen ger upp och strular, men mentalt är man ung till sinnet. Okej, då. Jag är fortfarande ung till den faktiska åldern. Är 29, känner mig som 20, betar mig som 90.

Denna dagbok känns ganska hopplös då jag inte gör något om dagarna att skriva om. Det är därför jag så ofta skriver tankar och synpunkter här. Och i dag tycker jag ingenting. Kanske inspirationen har återkommit tills imorgon. Vi synes då!

 • [Ändra..](#)

1999-08-27

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Musiksmak

Den 27:e... Lönedagen... Alltid lika upplyftande att numera varje månad få en lönespecifikation där det står noll kronor.

Jag vill tipsa alla er som har ZTV att vardagar titta på The Drew Carey Show kl. 20.00. Det är en halvtimmes komediserie som jag numera inte kan missa. Han är så... så... så... jag?! Både till sättet och utseendet. Fast jag har inte två otroligt korkade killkompisar, en transvestit till bror, en arbetskollega som sminkar sig som om hon var en clown, en chef som använder kokain, en kvinnlig 70-årig butiksägare (till affären där han jobbar) som har en skallig lönnfet underhuggare som älskare (i hundkoppel) o.s.v... Annars har jag nog mycket gemensamt med honom.

Är det fler än jag som är innerligt trött på dansande sångartister? Man ser musikvideorna där de i formation dansar maniskt. Ofta ingår det killar som mimar i bakgrunden, men det är bara sjungande kvinnoröster man hör. Skulle jag se detta live skulle jag bli helt knäckt. Så störande med dansen. Jag är av den mycket omoderna uppfattningen att man ska njuta av musiken och kunna lyssna på texterna. Eh, vilka texter, kan man fråga sig när de hoppande (som kallas dans) i stackato hackar fram någon sorts text som ingen uppfattar. Förr stod en person lugnt och sjöng med ett par dansare vid sidan om dansade. Nu för tiden ska man tydligen vara varietéartist och kunna göra allt på en scen. *suck* Jag börjar nog bli gammal. Tacka vet jag på min tid...

En artist jag beundrar mycket är Björk. Hennes musik är en korsning mellan pop och techno men låter som ingenting annat. Musiken har mycket stråkar. Ändå är den väldigt rå och oslipad, musiken. Och enormt kraftfull. Ovanpå det har vi så Björks sång. Wow! Jag är impad. Så varför har jag då inte en enda skiva med henne? Ja, det undrar jag också...

Det är länge sedan jag köpte en skiva. Säkert över en månad sedan!

Läste i går om en ms-sjuk kvinna som berättade om att musik var det enda hon verkligen kunde orka med när hon mårde som sämst i ett skov. Jag förstår henne. Man orkar inte läsa. Man orkar inte göra hushållssysslor. Man orkar inte vara social. Man orkar inte göra något över huvudtaget. Då finns den avkopplande musiken där... Just nu känner jag att jag inte har någon skiva som är så bra att jag vill lyssna på den. Hm... jag har visst

bara cirka 300 skivor. Jag har precis lämnat min Frank Sinatra-period. Kanske jag skulle plocka fram de där Jim Reeves skivorna?

Det är ganska lustigt. Jag har skivor som är säsongsbetonade, som jag aldrig skulle plocka fram på annan tid av året. En sådan är en gammal 70-talsskiva med Kiss (Unmasked). Den spelar jag bara vid jul. Det är ingen julska. Verdis De fyra årstiderna, spelar jag bara Våren första veckan i maj. Idéer? Mmm...

Maria tipsade mig i går om en mycket bra länk. Dumheter i massor kan man läsa där. Nja, nästan, åtminstone. Följer man länken språk och vidare till det skånsk-engelska lexikonet, så är det inte längre dumheter. Inget fel på skånskan... Men roligt var det. När ni ändå är där så kan ni ju fylla i resevisum till Skåne... Är det nästan uppenbart att jag är skåning? Bara undrar...

Jag har kommit igång ganska bra med att ändra om på min hemsida. Jag ska ta bort alla ramar (förutom här i dagboken och ms-dagboken). Istället ska jag använda mig av tabeller. Varför ska källkoden för tabeller vara så krånglig? (Kanske för att jag vill att det ska se krångligt och avancerat ut?) Jag funderar som bäst om jag ska ta bort alla grafikbilderna jag har med människor, ni vet de där reklambilderna från 50-talet. I och för sig tycker jag mycket om dem, men jag vill ha något annat, typ Bittes underbara grafik. Jag skulle nog kunna tänka mig lite löv och insekter, men det hör nog inte riktigt hemma på min hemsida. Vet inte vad som skulle passa som tema.

Oj. Va' många länkar jag har i min dagbok i dag. Men det gör väl inget? Det är ju bra länkar...

Jontas

Har jag berättat varför jag skriver Jontas? [joont-ass] Jag hörde uttrycket första gången i somras, och det var bara så rätt. Har haft många smeknamn, men detta har nästan blivit som ett riktigt namn. Har alltid avskytt Jonas-namnet. Jonte har heller inte riktig stämt. Jontas får det va'...

 • [Ändra..](#)

1999-08-26

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Färdtjänstansökan

Jag har det, som ni kanske märkt, jättejobbigt just nu med MS. Gå vidare till ms-sidan om ni vill veta mer.

I dag har jag anmält mig till en kvällskurs i tarottydning. Tror det funkar rätt bra då det inte krävs så mycket av mig. Inga direkta hemstudier eller så.

Jag hälsade på kamraterna i dag igen på sjukhuset. Fick höra att de ville att jag kom till dem varje dag ett par timmar - inte för att arbeta, men för att bara snacka. Skulle jag väl kunna, men har de inte ett arbete att sköta? 😊 Jag har ansökt om färdtjänst. Undrar om jag får det. Annars kan jag inte ta mig någonstans. Då kan jag glömma kvällskursen.

Tänk vad beroende man är av att ens kropp ger upp på en. Ibland kan jag lite surt undra vad den har att vinna på sitt så totalt onödiga beteende. Fast de tankarna hör hemma på ms-sidan... Jaja...

I dag har jag pejlatt läget vad gäller marklägenheter. Varit runt i staden och tittat på dem som finns. Fina marklägenheter, men fy vilka tråkiga miljöer där är runt omkring. Allt är så platt med fält där små stökiga buskar växer. Men det är väl något man vänjer sig vid.

Äsch, jag har ju inget att säga i dag. Inte här åtminstone. Gå vidare till ms-sidan.

Ha det gott!

 • [Ändra..](#)

1999-08-25

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bert Jontas - den ljusa duvan

Jag hade namnsdag i går (Bert). Det betyder ljus. Jonas betyder duva. Ljus duva? Hm... Låter lite som ett indiannamn; den ljusa duvan. Hm igen... För tjugofem år sedan låg "Den vita duvan" på Svensktoppen. Vad hette han som sjöng den?? Jag har det på tungan (Rådberg??)... aaargh... Det var den första låt jag lärde mig att vissla (intresseklubben antecknar).

Vet med mig att jag borde skriva lite mer om ms, men jag är just nu så dålig, så jag vet inte riktigt hur jag känner det. Därför håller jag tyst. Kan dock säga som ledtråd att jag har blåmärken överallt...

Hela sommaren har det varit lugnt, men nu plötsligt ska jag passa en massa tider. Ska bland annat nu träffa bossen och personalsekreterare för diskussion om min eventuella framtid i arbetet. *suck* Vad vet väl jag nu? Reglerna är tydligen sådana att man efter tre månaders sjukskrivning måste se vad jag kan och inte kan göra. Men det säger ju absolut ingenting om hur jag klarar det om en månad... eller om ett år.

Har i dag ringt om att jag behöver byta bostad. Får väl se hur det går med det. Jag har inga illusioner längre. Dock fick jag prata med en trevlig människa som förstod mig precis och mitt behov av annat boende. Personen ifråga hade nämligen själv ms. Jag tror ju inte att det innebär förtur eller så, men just detta att få prata med någon som förstod var helt underbart. Jag behövde ju inte förklara mig om hur jag och min sjukdom fungerar, utan jag fick direkta frågor att svara på som handlade om vilka svårigheterna var med nuvarande boendeform. Marklägenhet - here I come! (När det nu blir) Hoppas jag emellanåt är så bra att jag kan odla den lilla trädgårdstäppan som ingår... *drömmer*

Om jag skriver dagbok i morgon så blir den väldig sen - typ kl. 20-21 eller nåt. Jag ska ju bli fakir imorrn och köra voodooålar i mig... 😊 Nån som är avundsjuk? Lilla mor är vettskrämd. Hon tror blodet kommer att stå som en fontän ur mig. Nålen ska ju bara stickas in under huden - det är ju inte halspulsådern jag ska köra in en skruvmejsel i.

Höres

 • [Ändra..](#)

1999-08-24

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Varför är man inte senior?

I den här staden finns drygt fem studieförbund med kvällskurser. Och jag blir så sur! De har ju exakt samma utbud! Engelska, tyska, franska, spanska och andra vanliga språk. Sedan finns det vanliga kurser med gitarr, måla, foto, matlagning och data. Jättejättetrist tycker jag. Det finns för det första inga nyheter, och för det andra är det klennt med påbyggnadskurser. Jag hade gärna sett webbdesignkursen utvecklas och inte bara finnas som html. Och varför inte satsa på fler språk - typ finska! Finska hade nog blivit en "hit" eftersom här bor så många som kom hit som finska krigsbarn. Om inte annat så vill vi, barnen, lära oss språket. Det enda som verkar intressant i höstens utbud är kurserna som är enbart för seniorerna. Litteraturkurs skulle jag också vilja erbjudas utan att behöva vara pensionär.

Jag har kämpat hårt och lagt till två delsidor under Jämställdhet. Det är två intervjuer som gjordes med/om mig i två tidningar 1997. Har länge tänkt lägga ut texten, men blev alltså färdig till det först nu. Intervju ett och intervju två. (Borttaget) Som bonus finns också ett foto från -97 på mig när jag arbetar. Jag har inte

ändrats ett dugg på dessa två åren utseendemässigt. Gråt blod! För det gör jag...

Vill ni gråta ännu mer ska ni läsa Gunillas mycket angelägna text skriven av ett våldtäktsoffer som visar att rättssystemet är till för gärningsmannen, inte offret. (I min och många andras städer får Brottsofferjouren ingen hjälp med pengar. Vi är väldigt utsatta. En parentes...)

Aaaargh!!! Nu fattar jag vad Tobbe menade när han i ett mejl till mig skrev "Grattis på mig!". *snyft* Jag viliiste inte... Klart jag också ska säga grattis till dig! Grattis Tobbe! En dag för sent... Hörru Tobbe, nästa år är vi nollor!

Senare samma dag...

I dag är det riktigt jäkla illa ställt med mig. Vänster ben viker sig när jag går. Har dock testat gå i trappor i dag, och det går. Men bara knappt... hoppas det vänder... snart!

På torsdag ska jag börja träna ta sprutor utan något verksamt ämne. Och sedan ska jag prova själv hemma under en tid innan jag får receptet. Allt måste funka innan jag ger mig i kast med dyr medicin.

Fick tillbaka på skatten den 10 augusti men inte kontrollbeskedet förrän tretton dagar senare. Svagt... Ännu värre var det när jag kollade mitt Minutenkonto (kvittot) där pengarna satts in. Det var bokfört med mitt personnummer! Fy skäms, säger jag bara, och tänker på alla som kastar sina kvitton i papperskorgen vid Minuten. Där kan man nog hitta andras personnummer...

Tebax imorn, som vanligt. Ha det!

 • [Ändra..](#)

1999-08-23

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Pinsamt och bortgjord?

Jag har gjort det igen! Raderat en redan skriven dagbokssida. För att jag inte var nöjd...

Detta är mina bästa tips och erfarenheter (och andras).

1. Cykla inte för fort när du rundar en hörna där du inte har någon sikt. Du kan köra över någon. Gör inte om misstaget en gång till veckorna efter. Stackars tanter...
2. Förutsätt inte att alla dörrar öppnas utåt när du springer. Om inte annat så kan glasögonen ta skada och du kan få en bula i pannan.
3. Skillnaden på en kyl och en frys är att det är kallare i frysen.
4. När någon sträcker fram en hand så kan det betyda att de vill ha något av dig. Så börja inte skaka hand.
5. Undvik att ha cerise eller gröna joggingbyxor på dig när du vistas ute bland folk.
6. Sätt dig inte på andras händer. Handleder är ömtåliga.
7. Cykla inte medvetet in i en vägg. Det kan vara en gipsvägg som går sönder vid kontakt med cykeldäcket.
8. Res dig försiktigt från sätet på bussen. Sätet kan lossna och fastna i knävecket.
9. Vill du inte slå ihjälflugor så vifta inte heller efter dem. Särskilt inte vid matbordet. De kan drunkna i ett glas mjölk.
10. Cykla inte med öppen mun. Ännu fler flugor kan dö.
11. Kasta inte sten i glashus. Kasta inte stenar på glasdörrar heller.
12. Ät inte mat som du vet att du inte tål och brukar kräkas av.
13. Bli inte nervös vid upprop där du ska säga ditt eget namn. Härma inte föregående persons namn. Särskilt inte om förra namnet var Jessica och du heter Jonas.
14. Fråga inte din franskalärarinna på franska om hon är jungfru (stjärntecknet) om det kan misstolkas som oskuld och du är osäker på språket.
15. När du övningskör första gången och läraren säger "sväng vänster" så ska du vrida på ratten mer än fem centimeter. Diken är inte roliga.
16. När du övningskör sista gången innan uppkörning och läraren säger "sväng vänster" så titta inte samtidigt

i backspegeln. Ser man i backspegeln att chefen ligger i bilen bakom så är det lätt hänt att man kör in i ett staket.

17. Säg inte att chefen är en korkad idiot som aldrig kommer till jobbet i rätt tid. Särskilt inte om chefen står bakom dig.

18. Ta aldrig upp nycklar om du åker i en hiss. Det är lätt att tappa dem ner i hisschaktet.

19. Det går faktiskt att av misstag radera känsliga personuppgifter i datorn. Uppgifter som ska förvaras i 70 år. (Men det går också att återställa det)

20. En blind människa hör bra. Gå inte undan om han följer dina steg för att hitta ut. I detta fallet gick han in i en vägg och ett möblemang. En blind person kan svära rätt duktigt.

21. Delar du bussäte med en alkis så håll i dig när bussen svänger. Alkisen kan trilla av sätet och hamna på golvet om du råkar luta dig mot honom.

22. Om tandläkaren går ut en stund genom dörren, ska du inte följa efter om han inte har sagt så.

23. Ställer man sig upp i bussen precis innan den stannar så ska man inte slå kvinnan i sätet framför med ett sportväska full med tegelstensböcker när man tappar balansen. Hon kan säga "aj" och hålla sig för huvudet.

24. Färga inte håret blått med fingerfärg. Utan att du märker det så rinner det ner i ansiktet och du liknar en smurf.

25. Se till att du inte fastnat i en läkares stetoskop när du stiger av hissen på sjukhuset. Han kanske ville åkt vidare i hissen och inte bli utdragen mot sin vilja.

(andras erfarenheter)

1. Ska du betala med småmynt i affären, så töm inte myntfacket upp och ner på disken om du förvarar kondomer på samma ställe.

2. Säger körskoleläraren att man ska svänga höger så ska det vara in på en väg. Inte upp på cykelbanan.

3. Är det imma på vindrutorna när man har uppkörning så ska man slå på fläkt och värme. Inte sitta och torka rutan med handen när man kör på motorväg.

4. Spring inte på en simbassängskant om du är fullt påklädd.

5. Säg aldrig till en mörkhyad person att han ljuger så tungan svartnar.

6. Säg inte i nästa sekund att han tydligen läcker då hans skor gör svarta märken i golvet när han går.

7. Avlidna med pacemaker exploderar i krematorieugnen om inte pacemakern plockats ut.

8. Skicka inte röntgenbilder av misstag med ambulans till annat sjukhus. Du kan bli tvungen att jaga ambulansen med egen bil.

9. Ett gemensamt minne från sjätte klass: Ha inte ett armbandsur med alarm. Fröken kan få nervsammanbrott och bli sjukskriven terminen ut.

10. Lämna aldrig trossor i torktumlaren för en sekund om du bor i ett hyreshus. Perversa typer snor dem men inget annat i tumlaren.

11. Att släppa väder i en kyrka ger bra eko.

12. Sjung inte solo i kyrkan under ett bröllop om du känner dig matt och sjuk. Du kan svimma mitt i "Där björkarna susa".

13. Det heter "... som ett vårdtecken..." och inte ett vårtecken när man gifter sig.

14. När det i ViktVäktar-broschyren står att man får äta färskost så ska det vara färsk-ost (typ keso) och inte färs-kost (typ köttbullar).

15. Om du med kompisarna går på en gågata och skrattar samtidigt som du tittar åt annat håll, är sannolikheten ganska stor att du går in i trafikskylten "fordonstrafik förbjuden". Ditt huvud kan göra en buckla i skylten.

16. Ska du baka en sockerkaka så ska du inte fylla formen upp till kanten med smet. I ugnen jäser kakan.

17. Är man läkare ska man inte vänsterprassla med sköterskan i bilen på parkeringsplatsen när alla går av sitt skift och är på väg hem.

18. När en galning med yxa blir våldsam på psyk-akuten bör inte läkarna låsa in sig av rädsla och skicka ut sekreteraren för att ta hand om galningen.

19. Ovesterin och Anafranil är läkemedel. Inte namn på patienter som ska hämtas från avdelningen.

Praktikanten från avdelning A skickas till avdelning B: "Hej, jag skulle hämta Anna." "Vilken Anna, vi har ingen Anna." "Jo, jag skulle hämta Anna Franil".

20. Om du jobbar på våning tolv, gå inte av på våning sex och börja arbeta där. Om du inte känner igen skrivbordet eller personalen så fortsatt inte jobba i en timme.

Jodå, detta är pinsamma ögonblick som jag upplevt. Ska leverera fler och hoppas på att någon inte gör om samma misstag.

En reflektion... Får man inte längre skriva jos eller jins när man menar juice och jeans? Har SAOL verkligen tagit bort de orden? Trodde man skulle försvenska... Två ord har jag svårt att stava till: sebra och Kanada. Skriver alltid zebra och Canada... Snälla, låt min stavning bli vedertagen...

Hoppas sjukhuset ringer i dag och vill ha dit mig. Är på väg in i ett nytt skov som verkar vara svårt. Här hade kortison förhoppningsvis hjälpt... Och dessa jäkla myrkrypningar och restless legs... *grr*
Tebax i morrn!

 • [Ändra..](#)

1999-08-22

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ful länk och bra länk

Jag vill tacka Tobbe för inspirationen till följande...

Visst har vi alla sett dem... de där extremt fula och hemska hemsidorna. Det är svårt att vara objektiv då jag själv är tveksam till min egen hemsida. Det som stör mig mest är stavfel. Själv har jag många sådana, men de är slarvfel, inte stavfel. Jag föreslår att ni läser Tobbes dagbok från i går där han tar upp vad som stör riktigt i en dagbok... Jag har svårt att beskriva hur en riktigt ful hemsida ser ut, så jag gjorde ett exempel... Gå vidare till [en riktigt ful hemsida](#).

Slö söndag... har inget att säga. Sugan på en länk till? På denna sida kan man göra sökningar om filmer och teveserier (främst från USA) och läsa recensioner och fakta om skådisar. [Mr Showbiz](#).
See ya tomorrow!

 • [Ändra..](#)

1999-08-21

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kast med liten snopp

Jag har fått väldigt uttalad ataxi i benen som blir värre dag för dag. Det innebär att jag inte kan gå normalt. Jag sätter ner hela fotsulan hårt - ungefär som när man går med grodfötter - och sparkar mig själv med höger häl på vänster vad. Ja, då kan man snacka om att inte ha kontroll över sina rörelser. Tar många snedsteg och har flera varit nära att falla omkull. Går numera med två kryckor - inomhus, det har jag inte behövt innan...

suck Hoppas det vänder och blir bättre. Klarar inte trappan upp eller ner, så jag är ganska låst till bostaden. Trist...

Ovanstående håller på att dra ner mig i humöret. Dessutom känner jag mig febrig och manligt krasslig (och huvudvärk). Hoppas inte arbetskamraterna smittade mig när jag besökte dem innan i veckan. Har inte varit förkyld en enda gång detta året *peppar, peppar* och slipper det gärna fortsättningsvis också.

Kunde inte somna i går natt och började tänka... Inte en enda gång har jag reflekterat över att det på något sätt skulle vara synd om mig som har fått ms. Har inte frågat mig "varför, varför", utan har bara accepterat det som fakta. Däremot så känner jag någon sorts medlidande med alla andra som har ms. För jag vet hur jobbigt det är. Vissa dagar värre än andra.

Mer "nattankar": Har fått höra här på nätet att jag är skojfrisk, positiv, rolig o.s.v... På jobbet har jag fått höra att jag är pessimist, klagar, gnäller och påverkar andra negativt. Hm... Kan det vara jobbet som plockar fram allt det värsta ur mig? Många tror ju att det är jobbet som varit utlösande faktor till att min ms bröt ut. Vet inte vad jag ska tro om det. Kan dock inte bortse från att så många kollegor fått fruktansvärda sjukdomar som de helt klart förknippar med arbetet. Vill egentligen inte uttala mig. Ska inte skylla på något som man inte med

säkerhet vet. Fast man ska inte blunda för möjligheten...

Väldigt få läser min lördagsupplaga av dagboken. Undrar om folk går tillbaks och läser här på måndagar. För då har jag de flesta läsarna. Fast egentligen bryr jag mig inte om hur många läsare jag har. Det viktiga för mig är att få skriva.

Friidrott på teve... Kom plötsligt tänka på en insändare för någon helg sedan i en kvällstidning. Det var några tjejer som berättade att de gillade friidrott. För att killarna som sprang hade tights och inga kalsingar. *ler* Vilket i dag fick mig att börja fundera när jag råkade snubbla över idrotten på teve... Varför har inte killarna kalsingar eller suspensoarer? Så som familjelyckan slänger fram och tillbaka när de springer, så borde de ju komma ur kurs. Hur kan de springa rakt? När flygplan och lastbilar måste binda fast löst gods för att inte olyckor ska ske, så borde man göra det här också. Eller fungerar Petter-Nicklas som propeller för att fortare kunna ta sig fram? Hade jag kunnat springa så hade jag ju kunnat testa själv...

Innan jag får för mig att rodna så avslutar jag för dagen...

 • [Ändra..](#)

1999-08-20

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Inavlad gubbstrutt

Jag sitter här och tänker... om jag ändå ska gå kvällskursen jag blev antagen till på högskolan. Det oroar (jaja, nu igen, får snart ta Losec för all oro) mig lite att det skulle kunna ställa till problem. Om jag ansökt om uppskov ett år för det högskoleprogrammet jag kom in på, så ses det kanske inte med blida ögon att jag går på kvällen? Klarar jag inte dagtid, så hur kan jag då klara kvällstid? Tja, det är ju ändå väldig skillnad mellan 20p per termin och två terminer à 5p. Slipper ju dessutom studielån...

Jag hade egentligen helt skippat att gå datautbildningen på kvällstid på högskolan, då den lät så tråkig... "Datorns möjligheter - presentationsteknik med IT-stöd". "Blaha blaha" skulle den också kunna heta, eftersom det ju inte på något säger vad kursen innehåller eller vad det är man får lära sig. Jag hade helt glömt att avsäga mig platsen, då jag i går fick kursförteckningen. Plötsligt lät det väldigt intressant! Ja, nästan åtminstone...

- Persondatorns historia
- Hårdvara i en PC på "enhetsnivå" (processor, hårddisk, CD-spelare, ljudkort, grafikkort etc)
- Internet som informationskälla
- Kommunikation via Internet
- Publicering av informations via Internet
- Grafisk design på Internet
- Produktion av web-site
- Multimedia som språk
- Design och layout av multimedieproduktioner
- Att digitalisera bilder med datorn
- Bildmanipulation med bildbehandlingsprogram
- Att skapa animationer
- Att digitalisera ljud med datorn
- Ljudmanipulation med ljudbehandlingsprogram
- Att digitalisera video med datorn
- Produktion av multimediepresentation

Fast det är klart... en del kan jag ju redan men det är sådant jag själv lärt mig. Kanske man kan lära sig att göra samma sak annorlunda och bättre? Nu får jag tänka hårt igen... Ska jag eller ska jag inte gå denna kursen? *suck*

Var i affären i går. Ingen höjdare. Mina ben är mycket, mycket sämre. Kan egentligen inte gå i trappor längre. Och en jä**a gubbstrutt trängde sig förbi mig och knuffade närapå omkull mig. Hans kärring med rollator

kom inte åt färsen då jag stod i vägen med min krycka, så helt sonika knuffade han mig. Men det fick han höra genom båda öronen från mig (och lilla mor som stod i närheten och såg allt). Dock såg han lite utvecklingsstörd ut (typ inavel) och fattade förmodligen ingenting.

Ringde till sjukhuset eftersom jag blivit sämre. Förmodligen finns ingen hjälp att få, utan jag ska hoppas på att det blir bättre av sig själv - som det brukar bli. Dock skulle man ringa mig under dagen om det fanns något man kunde hjälpa mig med. Det bestämdes också att jag nästa eller nästkommande vecka hemma ska börja träna mig på att ge mig själv sprutor. Dock utan verkningsfull medicin tills jag har lärt mig hantera ampuller och kanyler. Låter som om jag skulle bli sprutnarkoman nästan... Säkert inte dyrare än att köpa medicin... Den faktiska kostnaden för varje spruta blir cirka 1.650 kronor. Och den ska jag ta varannan dag! Skulle jag på något sätt råka bryta steriliseringen, som att ta på ampullens topp, eller på kanylen - eller råka sticka kanylen ner i pulvret istället för vätskan, tappa sprutan precis när jag ska injicera - så ska jag kasta och börja om på nytt med ny ampull och kanyl. Förstår ni nu varför jag får ångest då mina händer är så fufliga? Kan bli en dyr historia detta... Tur det inte är jag som ska stå för hela kostnaden (900 000 kr under tre år), utan att vi alla betalat för detta genom skatt! Om det är häftigt att betala skatt vet jag inte, men ibland känns det bra att vi har ett sådant system. Många av "mina" ms-medkamrater i USA kan inte ta denna medicin som finns till för oss... De har inte råd. Där får man betala hela summan själv. Vilket innebär att de blir sämre än nödvändigt och på det sättet belastar samhället genom att inte kunna bli arbetsföra alls. Ingen vinst alls med det alltså. Frågan är bara - är medicinen så dyr i framställning eller är det läkemedelföretagets fria prissättning och i deras vinstintresse? Hm... Förmodligen en kombination. Medicinen Betaferon är ett protein som framställts, manipulerats och renats från en mänsklig gen. Säkert en dyr process och svårt tekniskt. Men ändå...

I går ringde brevbäraren på dörren igen och väckte mig. Måste posten komma innan halvtio? Vem har gått upp vid sådan okristlig tid på dygnet?! Är det inte brevbäraren (som för övrigt bara ringer en gång) så är det den borrhande grannen som väcker mig. Hur i helskotta ska jag få min skönhetssömn om jag blir väckt så tidigt? *grr* Kanske man skulle kunna flytta till lugnare ställe? Försöker bli granne med EvaP som bor i ett av stadens mer eftertraktade bostadsområde. Eller hur Eva? Fast det där med granne låter kanske lite hotfullt... Dessutom är det svårt att få bostad där... Än kan du ta det lugnt... *ler*

Jag har gjort små, små ändringar i min "förklaringstext" som finns i menyn här bredvid. Att jag skrev den över huvudtaget beror mycket på all terror många blir utsatta för, både via mejl och via gästböcker. Dessutom klagar folk så in i helskotta över saker som inte angår dem. T.ex. om hur man mår. Att man ska rycka upp sig. Visst jag är tacksam för alla uppmuntrande ord, oavsett vad saken gäller, men det finns alltid de som klagar och tycker att man inte ska få känna på ett visst sätt. Eller tycka på ett visst sätt. Att man har sig själv att skylla. Inte klokt... är jag den ende som har en dagbok försedd med varningstext? Alla personpåhopp och hot är inte heller någon höjdare.

Hoppas nu ingen blev rädd och inte vågar mejla mig eller skriva i gästboken. Klart jag vill att ni gör det! Det är pekfingerarna jag inte tycker om... Och andras intolerans... *suck*

Tjoho! Jag har fått tillgång till mina Telia-Mb... Äntligen! Och det funkar?! Wow...

I'll be back tomorrow!

 • [Ändra..](#)

1999-08-19

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Get a life!

Early edition

Som varje kväll besökte jag kamraterna Tobbe och Mallans dagbokssidor... och baxnade! Mallans s.k. vänner har börjat terra henne i hennes gästbok. Och sådant elände känner man ju igen av egen erfarenhet. Förmodligen handlar detta om avundsjuka. Varför kan inte vänner istället vara stolta å hennes vägnar? De ser väl en tjej med flyt, men jag har en känsla av det ligger väldigt mycket skicklighet, talang och hårt arbete

bakom Mallans nuvarande och kommande framgångar. Det är väl cyniskt att säga att detta var väntat... Men jag är ju känd som pessimist... Trodde dock inte att det skulle börja flera veckor innan ens "Sikta..." varit.

Upprörd är jag alltså. Vet inte om jag är övervägande förbannad eller ledsen. Går väl på ett ut. Jag gjorde en brandkärsutryckning till Mallans gästbok för att stötta henne lite. Så här skrev jag:

Alltid lika roligt att slå på datorn för att se om man fått några msg. Enda tills något pucko skrivit en massa oförsämdheter... Försök att inte bry dig för mycket. Jag vet exakt hur det är. Har ju själv råkat ut för en hel del... Skaffa en bättre gästbok där man ser IP-adressen, så man kan anmäla för abuse. Låt inte de anonyma kräken förbli anonyma... Om du vill ta bort de fula inläggen så gör det. Du ska inte lida för andras infantilitet. Självsvalde jag att behålla mina inlägg som bevis för andras idioti.

Nu ska gästboken bytas ut, vilket jag tycker är beklagligt. Det är ingen höjdare att behöva vidta åtgärder bara för att andra medvetet går ut för att såra. Att behöva anmäla för abuse är inte heller något man med glädje ser fram mot. Fast är det enda alternativet, så är det ju ändå ett alternativ till ingenting. Att vilt främmande människor hör av sig är väl en sak, men när det är vänner som plötsligt börjar visa agg, då är det direkt sorgligt... Som vanligt säger jag bara GET A LIFE! till de som inte förstår vad vanligt hyfs är. Mallan, vi är många på nätet som stöttar dig!

Följande meddelande är till de som inte förstår bättre (alla puckon som inte lärt sig respekt).

a bad karma
or the evil eye
is not a good excuse
it's not genetic
it's not athietic
it's all in your attitude
don't you have anything to do
then dig for people who pity you
pull yourself together now... and move on

-louise hoffsten –
”not the end of time”

I'll be back! Var bara tvungen att få detta ur mig om intoleransen från andra.

Next and last edition

Jo, vi är några stycken som drabbats av Internet-marodörer. Magnus är en (som drabbats alltså, han är absolut ingen marodör!). Det vi drabbade har gemensamt är att vi skriver dagböcker och har våra hemsidor på Passagens hem3. Dock är väl detta inte anledningen, utan vi har lite olika anledningar till att ha blivit så hårt ansatta. När man anmäler för abuse borde någon "Nätövervakare" konfiskera datorn för all framtid hos den som terrat. Och aldrig få använda eller köpa dator igen. *upprörd* Tror jag byter samtalsämne...

Kollade härom kvällen in Let's buy it och hittade där en cykel jag ville ha. Satt där som bäst och skulle göra beställning när det slog mig; Vad i helskotta ska jag med en cykel till? Jag kan ju knappt gå p.g.a. sjukdom! Ibland glömmer jag det... 😊 Allt känns ju normalt när jag sitter stilla. Reser jag mig upp står jag på huvudet direkt eftersom benen inte lyder mina kommandon. Vänjer man sig nånsin?

Sprutorna jag ska börja med är faktiskt ett litet problem. Pillemojs är vad det är. Två ampuller ska blandas efter konstens alla regler och sedan injiceras. När jag var hos doktorn påtalade jag detta att mina händer inte fungerar riktigt eller lyder, och om det inte fanns nått annat sätt, typ annan medicin eller injektionskatapult. Men nix, inte enligt honom. Jag vet att det finns andra sätt, men jag ska försöka med dessa Betaferon-injektioner. Trots biverkningarna! Funkar det inte så får man väl göra ett nytt övervägande och se på alternativen, men försöka måste jag. (Tack alla som mejlat mig om detta, jag ska försöka hinna svara).

Ibland är det svårt att höra vad som egentligen sjungs i vissa sånger. En sida som koncentrerat sig på detta är Misunderstood Lyrics. Där sorterar man efter artistens namn och visar sedan exempel på hur man misstolkat låten och vad som egentligen sjöngs. Kul sida...

Min ICQ-lista börjar bli lång... Åtta stycken... Men har bara två egentliga kontakter. Tror jag ska ändra ljudet då man får meddelande. Blir rädd och hoppar högt varje gång det där "a-ah" kommer. Har tidigare haft Homer Simpson som sagt "duh" men blev lika rädd då. Måste tyvärr ha ljudet igång, annars ser jag inte om någon försöker komma i kontakt med mig. Hm... vad ska jag ha för ljud... Ska testa... Kanske också ska säga att i min lista hamnar man bara om jag verkligen känner personen i fråga (som långvarig mejlkontakt eller känd IRL).

Ha det gott alla nätvänner! Synes i morgon!

 • [Ändra..](#)

1999-08-18

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dödligt vapen

Version 2.0 av dagens dagbok. Raderade i natt den förra då jag inte trivdes med den.

Jag såg i dag på MTV att en av mina favoritlåtar spelats in för tredje gången på knappt tio år. Tja, då måste den väl vara bra då... Först Adamski (med Seal som sångare), George Michael och nu ATB. Vilken låt? Jo, Killer. Inte mycket till text men bra ändå. Handlar om rasism, frihet och solidaritet. Först och främst så är det en bra poplåt...

Blev äntligen i går färdig till att laga min skanner. Vilket mög (eh, skit)! Glasrutan hade trillat in och jag fick leka tekniker. "Caution"-varningen struntade jag i. Får man en stöt så får man... Visade sig inte vara så svårt (att laga). Glasrutan satt fast med dubbelhäftande tejp!! Avancerat. Funkar nu.

Här satt man i går och skrev i godan ro, när jag i ögonvrån såg något på väggen. En stor hemsk spindel! Örsk! Vacker var den inte. Liknade en kombination av ett knappnålshuvud (kroppen) och drag-queen (lååånga spinkiga ben). Jag - en mördare... Med rätt vapen i händerna kan jag mörda vad som helst. I detta fall använde jag Aftonbladets TV-tidning...

Tänk, vad är det för ett kapitalistiskt land vi lever i? Vapenförsäljning i alla affärer och kiosker! 😊

Undrar om någon märkt att jag börjat göra små ändringar av min hemsida. Försöker ha enhetliga färger nu i mesgrönt och vargult.

Separated at birth? Alanis Morissette och den mörkhåriga tjejen i A Teens... Bara en reflektion.

Håller mig till en kort dagbok i dag. Höres i morgon!

 • [Ändra..](#)

1999-08-17

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Planer för hösten

Jag kände mig i går som Televinken på rymmen från tant Anita när jag sprang runt på sjukhuset och träffade kamraterna. I går kväll hade jag skitont i benen och var enormt trött. I dag känns det som vanligt igen... ja, alltså, jag har ju fortfarande ataxi och så i benen, men jag fick inga men av att ha överansträngt mig i går. Skönt det... Jag som alltid trott att motion är skadligt. Det ser man ju ständiga bevis för. Han, den där amerikanen, som "uppfann" jogging, dog ju av hjärtinfarkt... Bevis nog!

Väldigt vad många dagboksförfattare skriver om vandan över att skriva dagbok och om hur man definierar dagbok. Självt har jag en förklaring i menyen om min dagboks förutsättningar. Egentligen ska man nog inte

snegla på andras dagböcker, när man själv skriver en. Helt plötslig blir det nästan en kollektiv dagbok där alla skriver om samma sak. I våras skrev nästan alla samtidigt om pedofiler - vilket ju är okej eftersom det speglade det som då var aktuellt i massmedian. Något som påverkade alla. Synd att diskussionen tonat av nu när tidningarna koncentrerar sig på annat... Misstänker att pedofiler fortfarande existerar även om ingen pratar om dem eller deras offer.

I dag tog jag mig i kragen och gjorde något jag avskyr av hela min själ! Jag lyfte telefonluren och ringde samtal! Men det gick... jag överlevde... Snälla människor jag ringde till! Nu har jag kontaktat högskolan, kommunen, bostadsföretaget, lönekontoret, neurologkliniken på sjukhuset. Måste nu nämligen börja ta tag i saker som hängt löst i luften ett bra tag. Måste försöka skaffa ny bostad som är anpassad till mina behov. Vill gärna kunna flytta så länge jag mår hyfsat. Har också beställt läkarintyg till färdtjänst. Håller på att reda ut mina skulder till arbetsgivaren. Det var inte på tal om att de efterskänkte det de betalt ut för mycket till mig. Men jag får en återbetalningsplan. Inte kul att punga ut med en så där 6000 kronor när man har sjukpenning. Och så har jag nu pratat med högskolan. Det går bra att söka anstånd till nästa år. Min läkare sa redan i går att han skrev intyg till mig om detta. Det är inte särskilt smart att börja läsa eller jobba i nuläget. Har bestämt mig för att söka någon kvällskurs att gå i höst, så jag träffar folk. Vet inte vad jag ska läsa. Har kommit in på en kvällskurs på högskolan i data, men den verkar inte vara någon höjdare. Fel inriktning för min del gällande datorer. Dessutom krävs det ju någon form av prestation när man går högskola. Det slipper jag om jag väljer ett studieförbund istället.

Så vad i helsike ska jag läsa i höst på kvällarna? Har redan avverkat:

- elorgel
- akvarell
- franska
- danska
- tyska
- spanska
- engelska
- HTML-design
- Windows 3.0
- tarot

Varför finns inte finska? Saker jag inte testat ännu: matlagning, knyppling, flamencodans, jägarexamen, bridge, arabiska. Känner inte för något av det, men något bör jag väl kunna hitta? Språk är jag inte så där jättepigg på. Och datautbildningarna kostar mer än det smakar. Html som jag gick förra hösten har man sänkt med en fjärdedel nu. Men, men... *suck* inget är gratis nu för tiden. Jo, andas... men av den dåliga luften får man bara bronkit och emfysem och hamnar på sjukhus med syrgas som ska betalas... Vadå, jag pessimist? Nä... *slår ifrån mig*

Det värsta var när jag ringde högskolan i dag... Då fick jag sånt där stackatotal igen (hackigt), och det låter ju som om man grät förtvivlat och hulkade. Vilket får mig att börja skratta, och då låter jag bara hysterisk och galen. Jag i ett nötskal...

 • [Ändra..](#)

1999-08-16

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sjukhusskvaller

Jag har i dag bara sex månader kvar av min ungdom. Sedan fyller jag gubbe... Och i går hade jag skrivit dagbok på nätet i sex månader. Känns som typ sju (svåra?) år. Sex månaders dagbok... står ni ut med sex månader till? Jag tycker det är roligt att skriva, att det sedan råkar vara en dagbok kan väl kvitta. Skrivklåda...

Det har varit en lååång dag. Har ju varit hos farbror doktorn. Hur det var får ni läsa i min ms-dagbok.

I tre och en halv timme var jag på sjukhuset. Så lång tid tar det att hälsa på en bråkdelen av kamraterna. Snart

ska det vara avtackningar då några fått nytt jobb och därmed ska sluta på "min" arbetsplats. De lovade att ringa mig när det var dags att gå ut och slå runt och fira av ordentligt. Ser jag fram emot! Att festa till det lite, inte kul att kamraterna slutar.

Den som via mejl försett mig med skvaller från jobbet, är en av dem som slutar. När jag frågade vem jag då istället skulle få mejl och skvaller ifrån, så erbjöd sig bossen det! *asg* Som om bossen skulle få höra skvaller...

På tal om skvaller... Fick precis höra riktigt saftiga sjukhusskvaller... Läkare A är gift med läkare B. Men läkare A träffar gift läkare C. Gift läkare B hittar då gift sköterska D... Fem minuter i jobbets fikarum brukar motsvara en veckas tevetittande av Vita lögnar. Kan ju säga att den serien ligger i lä jämfört med verkligheten...

Tror jag slutar här med dagboken då mycket kommer i ms-dagboken istället. Synes i morgon!

 • [Ändra..](#)

1999-08-15

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Invigning Öresundbron

Jag såg en märklig företeelse på tv:n i går. "Öresundsbron" där det var taklagsfest nu när bron står där och länkar samman Sverige och Danmark. Ja, det där med taklag är ju konstigt sagt eftersom man inte rest något tak på bron. Kronorna var på plats och mötte varandra mitt på bron (kronprinsessan Victoria och kronprins Frederik). Efter att ha kramat om varandra så trycktes de ner i varsin stol och tvingades höra en massa tal, om hur bra bron var. Och så fick de se luftbalett. Vilket innebar att folk hängde halvt livlöst i linor och flaxade lite med armar och ben emellanåt. Massor av människor var på plats för att se spektaklet. Och alla hade varsin plasthjälm. Varför? De gick ju på en bro! Vad kan man få i huvudet på den byggplatsen förutom fiskmåsar? Eller var man rädda att folk skulle ramla av bron och att det krävde hjälmar? Jo, att falla 68 meter till havsytan kan vara farligt om man inte har hjälm! Eh, hur hade det varit med flytväst? Njae, det funkar inte heller eftersom man från den höjden slår ihjäl sig mot vattenytan. Fallskärm då? Förmodligen förståndigare. Som avslutning skickade man upp ballonger i Sveriges och Danmarks färger; blått och gult samt rött och vitt. Men tydligen måste något fel ha uppstått, för det var ju Skånes färger (rött och gult) och Finlands färger (blått och vitt) på ballongerna. Men mig gjorde man åtminstone glad, halvskåning och halvfimme som jag är. 😊

Så, varför var inte jag på plats? Äsch, skojar ni? Öresundsbron ligger ju i andra landsändan. Jag bor på östkusten och detta var på västkusten. Avståndet är ju så stort som 10 mil! Dessutom är jag inte särskilt förtjust i broskrälet. "Vi - en del av kontinenten!" *fnys* I och för sig är det lättare nu att fly landet. Tror inte andra länder etablerar sina företag här bara för att vi har fått en 16 km lång bro. Hoppas nästan lite på att Danmark nu tar initiativet och kommer över och räddar Skåne från Sverige. *ler elakt* Det har varit 341 långa år och saknaden efter moderlandet har ibland känts svårt. Lite bättre känns det av att man bor i den danska staden Christianstad som varje år firar Christian IV - vår store danske kung! (Gud, vad jag retar många med denna text! Så varför tror ni jag skriver den?)

Läste något bra i fredagens Expressen. Det var en insändare om att vi i Sverige har lika dålig B-musik som i Danmark. Enda skillnaden är att vi i Sverige pumpar våra B-artister fulla med silikon innan vi kastar upp dem på scenen. Nämner inga namn på artister... inga nämnda - inga glömda (trots att jag försöker).

På tal om Expressen och artister (dock ingen B-artist) så var Mallan i tidningen i fredags. Med bild och miniintervju. Kanske dags att börja samla tidningsurklipp nu? 😊 Hm... kanske man skulle köpa en klippbok?

I går kväll satt jag och skrev på engelska en ny text till min engelska ms-sida. Som bonus lade jag där också ut texten jag hade här härom dagen. Ni vet den där om att "det finns en anledning till allt". Fast på engelska heter den "Everything Happens For A Reason". Dessutom har jag gått med i MS Web Ring som jag misstänker är amerikansk. Fick nr 177 i den ringen. Kul med en så pass stor ring, hoppas jag lär känna många med ms där.

Det fortsätter droppa in en massa tack för att jag lade ut texten om att det finns en anledning till allt. Tack för att ni också uppskattade den! 😊

Jag blir ständigt så glatt överraskad. I dag ringde en arbetskompis. En söndag! Annars brukar de flesta ringa på arbetstid... I morgon ska jag till sjukhuset, och jag vet inte hur jag ska hinna att hälsa på alla kamraterna. Att jag har en tid till doktorn är bara en bisak (känns det som). Håll tummarna att jag får kortisondropp igen. Det har ju hjälpt en gång mot ataxi, så jag hoppas på en upprening (kortisondropp – inte ataxi).

Regn och åska... Här går det en hel sommar utan åskväder, men nu uppenbarar sig det. En vacker och sval höst inkluderar jag inte regn och åska i. Och så blåser det som sjutton... 😞

Gud, vad jag saknar en liten trädgård. Känner mig plötsligt väldigt inlåst i lägenheten. Har i nästa två timmar tittat på BBC som visat trädgårdsprogram. Blir så avundsjud. Skulle vilja ha en trädgård à la minimal. Utan gräsmatta! Skulle i stället vilja ha med plattor, och med breda rabatter med massor av växter. *drömmer*

Återigen har mitt utrymme tagit slut på Passagen (och jag har fått radera lite filer). Men jag har ju utrymme hos BIP att använda! Så varför funkar det inte då? *suck* Tycker jag bara utsatts för jäkelskap vad det gäller hemsidetrymme. Hos Passagen har man 3 Mb utrymme. Men jag har bara använt 2,5 Mb?! *skitsur* Dessutom är 3 Mb väääldigt lite utrymme. Vem klarar sig på bara det? Not me!

Nu ska jag lägga ut denna uppdatering innan åskan vänder tillbaks. Ha det skönt alla mina sanna kamrater! Vi höres!

 • [Ändra..](#)

1999-08-14

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ingen högskola

Jag har funderat. Länge. Och det har inte varit lätt det jag kommit fram till. Ja, det gäller högskolan... Hoppas ingen blir besviken på mig...

Jag ska försöka få anstånd ett år men behålla min plats. Det bör gå eftersom jag drabbats av sjukdom och att jag inte visste om det vid ansökningstillfället. Anledningen till mitt beslut är egentligen många.

- Jag håller på att bli sämre. Har i dag ataxi (kan inte samordna mina rörelser) och pratar med stackato (hackigt).
- Troligen behöver jag någon medicinering nu och då vill jag inte samtidigt börja skola.
- Jag vill arbeta även om det innebär arbetsprövning och att jag inte får komma tillbaka till min gamla arbetsplats. En risk är ju också att om jag efter ett tag märker att jag inte klarar skolan, så har min arbetsgivare inte samma åtagande gentemot mig. Typ...
- Om det nu finns möjligheter med ett års uppskov, så har jag ändå inte gett upp hoppet om att gå utbildningen. Jag är ändå i början av min sjukdom, och om ett år vet jag mer hur det utvecklats.

Låter det som dåliga ursäkter och att jag uppvisar feighet? Nej, detta är väl genomtänkta saker där jag vägt för och emot. Detta känns bättre. Faktiskt. Är ändå så otroligt glad för alla uppmuntrande tillrop jag fått sedan jag berättade om att jag kommit in på skola. Bara det har gjort det svårt att ta det beslut jag valt. Fast om några dagar kanske jag har ångrat mig igen och vill gå på skola. Va? Jag ambivalent? Näää...

Jag har varit i kontakt med mina arbetskamrater flera gånger denna vecka. Jag saknar dem till den milda graden så det nästan gör ont. Mitt arbete har alltid varit mitt hem och min familj. Kanske tycker arbetskamraterna det låter märkligt om de läser det, men så är det. Jag har verkligen satsat helhjärtat (på jobbet) och därför känns det så svårt på vilket sätt jag bara "försvunnit". Jag vill vara kvar i sjukhusmiljön (som personal, Gud förbjude att det är som patient). Dock tror jag att min sjukskrivning blir förlängd utan att jag får börja arbetspröva. Får se på måndag vad doktorn säger... Jag får nog kräva "lyckopiller" (usch, hemska ord) denna gång. Ja, psykofarmaka alltså. Det lär vara det enda som hjälper mot myrkrypningarna i benen.

Natten i går var hemsk. Rastlösa ben. Kan inte ligga utan att få krypningar och ont. Måste konstant röra på benen. Konstigt att just psykofarmaka hjälper... Det är en bieffekt av medicinen har man kommit fram till... Är egentligen inte klokt att det inte finns någon medicin mot ms. Betainterferon som man ska kunna få bygger egentligen på hiv-/aidsmedicinering. Man kom på att bieffekten på denna medicin hjälpte ms-sjuka. Så vi har inte har någon "egenpåkommen" medicin. Sanslöst att forskningen inte har kommit längre för en sjukdom som funnits betydligt längre än hiv/aids. Och tur att det åtminstone finns nåt vi kan nyttja.

Texten jag hade i går "Det finns en anledning till allt" har nog något att säga alla människor. Fast vi förknippar nog texten på lite olika sätt från person till person. Men visst var den sann och träffande? Den pep-talk som texten ändå var, beskriver hur jag vill uppmuntra andra människor. Som detta att tro på sig själv och leva sitt eget liv. Visst har jag svårt själv med att tro på mig själv. Har stor rädsla för att ständigt bli misstolkad och misstolkar själv lätt andra. Det är osäkerhet det. Ändå måste jag säga att jag kommit lång väg. För femton år sedan hade jag aldrig upplevt självförtroende. Men sedan har jag kämpat. Därför har jag så fruktansvärt svårt för att lyda andra. Detta gör att jag är i ständig konflikt med dem som försöker styra mig, som föräldrar, lärare, chefer, myndigheter o.s.v. Min vilja är stark, och jag vägrar låta mig styras (lirka istället med mig, det funkar). Om jag samtidigt då riskerar något p.g.a. det, så får det vara värt det. Min integritet är större än tryggheten som bostad, jobb och vänner. Fåning? Tja, kanske... Ändå har jag svårt för konflikter eftersom jag förstår andras synpunkter. Det där med empati, ni vet... *suck* Vem sa att människan var logisk?

Texten från gårdagen handlade också om att se de små tingen i livet, att uppskatta livet trots motgångar och svårigheter. Hade jag inte haft den insikten så hade jag aldrig klarat av eller accepterat min ms-diagnos.

Såg att kamrat Magnus hade "stulet" texten till sin dagbok. 😊 Hoppas nästan på att fler gjorde samma sak då jag verkligen tycker texten är bra. Men Magnus, var du tvungen att behålla mina stavfel från texten? *skrattar* Jag har åtminstone nu rättat mina. Hm... vet inte vad jag ska tro längre... Härom dagen när jag länkade till Magnus så funkade tydligen min hypnos, för han fick nästan lika många läsare den dagen som jag. Men nu har hälften av mina besökare försvunnit... HÖRRU NI! DET VAR MENINGEN ATT NI SKULLE KOMMA TILLBAKS TILL MIG IGEN!!! *ler*

Ännu ett problem... Jag lägger ut min dagbok en dag för tidigt... Tur att jag inte är hemma lördag, så nu bör jag komma in i rätt fas igen...

Oj... höll nästan på att glömma resultatet från min undersökning i onsdags. Är lite sur men viker mig... Tydligen vill de flesta säga år tvåusen trots att det är felaktigt och att det korrekt heter år tjugohundra. Och det beslutet togs för tio år sedan! Egentligen bryr jag mig inte vad man säger för världen går väl ändå under då. Någon profet förutspådde att år 2000 skulle Östersjön svämma över hela Sverige upp till Umeå. Och det vore ju synd om oss skåningar... 😊 Alla andra? Tja, ni kan väl simma...

Såja... min dagliga dos av förargligheter... 😊

 • [Ändra..](#)

1999-08-13

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Det finns en anledning till allt

Följande text är en fri översättning jag gjort, hämtat från den amerikanska diskussionsgruppen för ms-sjuka. Jag tror detta räcker för i dag. Jag tycker texten är väldigt bra och säger mer än min dagbok skulle ha gjort. Höres!

Det finns en anledning till allt

Ibland kommer människor in i ditt liv och du förstår direkt att det var meningen - att det finns en avsikt, en lärdom eller för att visa dig vem du är eller vem du vill vara.

Du vet aldrig vilka dessa människor är men när du sluter dina ögon tillsammans med dem vet du direkt att de kommer att påverka ditt liv på ett förutbestämt sätt.

Och ibland verkar saker drabba dig som vid tillfället verkar hemskt, smärtsamt och orättvist, men vid eftertanke inser du att om du inte tar dig över dessa hinder ser du aldrig din fulla potential, styrka, vilja eller förmåga.

Det finns en anledning till allt.

Ingenting händer av en händelse eller på grund av tur. Sjukdom, skador, kärlek, försvunna stunder av sann storhet och ren dumhet - allt sker för att testa din själs begränsningar.

Utan dessa små tester skulle livet vara som en asfalterad, rak, platt väg mot ingenting - säker och bekväm men tråkig och ytterst meningslös.

Människorna du möter påverkar ditt liv. Framgångarna och bakslagen du upplever kan bidra till den du är och dåliga erfarenheter kan man lära från. Troligtvis är det de mest bittra och viktiga erfarenheterna.

Om någon sårar dig, sviker dig eller krossar ditt hjärta, förlåt dem då de lärt dig om tillit och nödvändigheten av att vara försiktig åt vem du öppnar ditt hjärta.

Om någon älskar dig, älska dem tillbaks villkorslöst. Inte bara för att de älskar dig, utan för att de lär dig att älska och att öppna ditt hjärta och dina ögon så du ser de små ting.

Ta lärdom av varje dag. Uppskatta varje ögonblick och ta till dig allt du bara kan, för det är inte säkert att du får uppleva det igen.

Tala med människor du aldrig pratat med förr, och lyssna verkligen.

Låt dig själv bli förälskad, bryt dig loss och höj blicken mot skyn. Håll huvudet högt för det har du all rätt till. Säg till dig själv vilken underbar individ du är och tro på dig själv, för om du inte tror på dig själv så gör inte någon annan det heller.

Skapa dig själv ett eget liv - gå sedan ut och lev det.

 • [Ändra..](#)

1999-08-12

📅 12:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Inför högskola

Jag vaknade i dag och var totaldeppad. Är det fortfarande. Dock har jag kommit på vad det var som luktade så hemskt här hemma. Jag hade ju slängt en förpackning Jordgubbsfil i soporna, men sedan glömt gå och slänga dem i sopnedkastet. Bevisar väl vem jag är. Jag är nog en sådan som tänker "hm, kan jag använda denna t-shirten i dag också" och luktar i armhålan. 😊 Okej, det var väl lite överdrivet, men ni fattar... Dessutom har jag löst problemet med Passagen och BIP. Nu ska jag bara bli färdig att genomföra ändringarna också.

Från deppad till ännu mera deppad. Benen bär inte i dag. Tror jag vilat för dåligt och ansträngt mig för mycket. Dessutom fick jag lite andra besked också i dag...

Papperna har kommit från högskolan. Jag börjar på måndag 23 augusti att läsa Personal- och arbetsvetenskapligt program (120/160 poäng). Har redan fått litteraturlistan och ett nioveckorsschema. Varannan vecka två dagar, varannan vecka tre dagar. Verkar ju hyfsat. Men jag fattade noll av delkurs 1.

”Psykologiska teorier, forskningsmetoder, resultat och tillämpningar inom psykologins forskningsområden. Grundläggande kunskaper rörande gruppens utveckling och grupprocesser. Kunskap om utvecklings- och personlighetspsykologi, perceptionsprocessen, inlärnings- och kognitiv psykologi. Motivations- och

emotionspsykologi samt differentiell psykologi. Detta ska relateras till personalarbete och arbetsliv.”

Eh, va? Och detta ska jag om tio veckor kunna tenta av?? Varför hoppade jag av psykologi på gymnasiet... Fast vadå, att läsa psykologi tre av fyra år på högskolenivå är väl en baggis? 😊

Det som oroar mig något enormt just nu är insparken. Det är något jag absolut inte klarar av, men som verkar så viktig för att komma in i rollen som student. Jag vill bara studera... Allt annat får vara efter ork, men då blir det det vanliga köret "varför ska du inte vara med, äh du klarar det säkert, försök" som är så jobbigt att behöva förklara anledningar till. Kan jag inte, så kan jag inte. Punkt slut! Inser också att jag nu måste ansöka om färdtjänst för att kunna ta mig till skolan. 😞 Usch, orkar inte tänka på allt jag nu måste ta itu med. Har ju bara en vecka på mig. Ser bara en massa problem framför mig som ska lösas...

Totaldeppad alltså... en vanlig humörsvängning? MS-relaterat? Eller vad? Ska kanske inte försöka utforska anledningen. Är trött, har nog sovit för dåligt. Kanske allt är okej efter lite vila? Jaja...

 • [Ändra..](#)

🕒 00:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vikthistoria

Jag sitter här och undrar vad det är som luktar så illa. Är det ruttna jordgubbar? Men det är ju omöjligt! Jag tål ju inte jordgubbar, och det är länge sedan säsongen var över för dem. I och för sig... Jag kan mycket väl lägga ifrån mig t.ex. en äppelskrutt och glömma den. Efter en månad kan jag lyfta på en tidning och hitta något mystiskt med grön päls. Aha! Äppelskrutten... Jag sniffar vidare... Måste hitta källan till det onda...

Vik här, tryck här, drag här, pressa här... Hur ofta ser man inte det på livsmedelsförpackningar? Och hur ofta lyckas man med öppna perforeringar med sådan text? Ja, jag har aldrig klarat det. Bästa sättet är att ilsket dra i sönder förpackningen efter bästa förmåga. Att öppna en mjölkpaket... En liter borde innehålla 1,2 liter. Så att det verkligen var en liter i förpackningen när man lyckats öppna den. Och alla dessa aluminiumtäckta byttor (t.ex. smörpaket). Först ett lock och sedan aluminium. Och man drar i fliken och får snibben av fliken i handen. Men byttan är fortfarande aluminiumövertäckt. *grrr* Konspiration...

Följande stycke har jag med stor ångest och med komplex skrivit. Var snälla!

Fick i går ViktVäktar-tidningen. Visste ni att det är årtusendets sista vecka 33 snart att börja banta? *suck* Detta årets modeord:

- 1) Årtusende
- 2) Millennium

Detta årets glömda ord:

- 1) Sekelskifte
- 2) Århundrade

Ni vet vad jag tycker om millenniet och år 2000. I morgon redovisar jag gårdagens lilla undersökning. Ännu inte för sent att rösta. Men snälla, gör det bara en gång! Se nu blev jag nästan upprörd igen. Jag kom från ämnet. Det var om bantning, eller rättare sagt, viktminskning jag ville nämna om. 1987 gick jag med i ViktVäktarna (WW). Vet inte om jag vågar nämna någon vikt här över huvudtaget, men då gick jag ner 35 kg på sex månader. Höll det i knappt ett år och har sedan dess gått upp (håll i er) 50 kg! Isch, tvi vale. 😞 Men jag har gått ner igen. Lite. Vet inga exakta siffror. Vill inte gärna kolla heller och bli deppad. WW har jag varit med i tio gånger på tolv år. Det funkade en gång, sedan var det för svårt. Inte blev det bättre av att programmen ändrades ständigt och jämt. Min vikt har alltid varit ett problem. Började i sexårsåldern. Hamnade hos dietist i tioårsåldern. Total failure! Hamnade senare på barnpsyk eftersom man inte kom någonstans med min vikt. Snacka om fel person på fel ställe. Visst, snacksalig som jag var, så var det kul att prata med psykolog, men min vikt ändrades inte för det. WW blev min räddning. Tillfälligt. Nu har Xenical-tabletter kommit, men jag vet inte... Har inställningen att jag måste lägga om min kost. Men är den så annorlunda jämfört med en normalviktig? Nix. Inte egentligen. Just nu lägger jag mycket energi på min ms och kommer snart också förhoppningsvis lägga stor energi också på högskolestudier. Men någonstans borde jag också lägga energi på min hälsa gällande vikten. Mycket för att orka med ms och skola. Men det är skitjobbigt. Funderar på att göra en delside om vikt. Om hur diskriminerande det är. Att man inte ska "själv skylla sig". Det är en sjukdom. Det finns till och med en diagnos - obesitas. Sjuklig fetma. Men detta är inget

sjukvården hjälper till med på ett tillfredsställande sätt. Fortfarande detta med "skylla sig själv". Resurserna finns inte, och inte kunskaperna heller. Om jag bara kunde vara mer motiverad... Kanske det hade sporrat lite om jag gjort den där delsidan? Och beskrivit min kamp också? Tja, något att fundera på... Varför jag inte höll vikten efter att ha gått ner 35 kg? Tja... p.g.a. dödsfall i familjen, akut insjuknande i en tumörsjukdom och andra familjeproblem. Take your pick!

Nu har jag 10 Mb utrymme att utnyttja hos BIP. Frågan är hur jag ska utnyttja det. Om jag har grundsidor på Passagen, eftersom det är inarbetat, och sedan länkar till BIP-kontot? Hm... då måste jag länka om vissa sidor i källkodningen och det kommer inte att vara bra på min hårddisk när jag kollar sidorna. Svårt att förklara... Vissa fattar nog problematiken... Jag kommer inte att kunna surfa på min egen hemsida lokalt på hårddisken. Vilket innebär att jag inte kan upptäcka felande länkar förrän jag redan lagt ut sidorna på Internet... *suck* Kan jag lösa detta så kan jag säkert lösa svälten i Tredje världen oxå...

 • [Ändra..](#)

1999-08-11

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Solförmörkelse

Jag har fått synpunkter på om det heter år tjugohundra eller tvåtusen. Jättekul, tycker jag. Att det finns så många åsikter. *skrattar* Jag skrev om det i dagboken i förrgår. Kan nu inte låta bli att lägga ut en liten omröstning.

Undersökningen är avslutad. Resultatet:

Vad ska vi säga om år 2000?

Naturligtvis så ska man säga år tjugohundra!!! (7) = 31%

Tyvärr, men år tvåtusen ska det va! (7) = 31%

Skit samma. Man fattar ju ändå. (8) = 36%

Totalt 22 röster

(hm, detta blev ju bara 98%?)

Tihi... Fniss... Åååå... Aaaa... Haha... Hehe... Eeee? Mmmm... a-ow... Tehe.... hihhi...

Jag berättade i går om att det skulle vara kul att vara manusförfattare till en såpa. Kanske man ska börja nerifrån och kämpa sig uppåt? Ovan lade jag ut mitt manus för ett avsnitt av Teletubbies (eller en porrfilm). Visst har jag talangen?

Innan jag förgås måste jag erkänna något. Jag har hårbeklädnad över hela kroppen! Ja, inte huvudet då, om man nu ska vara så noga. Men jag har rikligt av det på tårna också! Men jag har ett problem... bröst håret... Jag har väldigt ljust hår, och på bröstet syns det ju knappt. Och det är väl klart att jag vill visa upp det med stolthet! Har länge funderat på hur jag skulle göra det mer i ögonfallande där jag går med uppfläkt kråsskjorta och tjock guldkedja runt halsen... Nu har jag kommit på det... Mascara så klart! Jag kan ju svärta bröst håret med lite mascara! Men en fara är ju om mascaran är av dålig kvalitet, så håret torkar och blir hårt och styvt. Tänk om man då råkar bryta av hårstråna! Usch, herre min skapare, vilken mardröm. Men det är klart... Jag kan ju fråga damerna i sminkdisken på Åhléns om de har mascara for men... De borde ju veta om någon hur kvaliteten är på sminket. Kanske jag kan få prova lite olika märken vid disken? (jag vet... löjlig text, men vad begär ni? Klockan är ju 01.25)

När ni läser denna text känner ni er lugna och harmoniska. Ni känner själslig frid. Ta ett djupt andetag... Håll andan... Andas ut... Känn hur all stress och alla måsten försvinner med utandningsluften. Ni känner er väl till mods... Livet är en fröjd... Jonas är bäst... Ni lyder Jonas till punkt och pricka... Allt för att behaga Jonas... Ni har ingen egen vilja... Nu känner ni hur ni famlar efter musen... styr den mot länken som kommer strax... och går vidare dit... Nu klickar ni på länken till Magnus! Annars blir Jonas ond på er...

Magnus är en ICQ-kompis till mig. Han tyckte det var lite orättvist att jag härom dagen hade mer än dubbelt

så många dagboksläsare än vad han hade. Så jag lovade att länka till honom i min text så att han kanske får några av mina läsare. Jag gillar hans dagbok men kan inte förklara varför ni borde läsa den. Bara gör det! Någonstans är jag nog lite avundsjuk. För han skriver så öppet och ärligt om allting (ocensurerat). Precis så som en dagbok ska vara. Själv känner jag att jag måste behärska mig bara för att några av dem som läser min dagbok, känner jag i verkliga livet. Man har ju liksom ingen kontroll över vem som smygläser här... Men de är välkomna ändå! Dagboken är offentlig och öppen för alla att läsa!

- Ursäkta mig.

- Ja?

- Du har precis upplevt din första och sista solförmörkelse under din livstid, hur var det?

- Eh, jag vet inte riktigt. Jag stod i duschen vid just det ögonblicket.

Jo, det gjorde jag faktiskt. Vad har man för glädje av 80 procentig solförmörkelse när det är mulet? Även om det varit klart väder så hade jag inte haft några specialglas att skydda mig med. När jag vaknade i dag kände jag direkt att något var annorlunda. Kunde bara inte komma på vad det var... förrän jag kom ihåg solförmörkelsen. Jag kände något. Förmodligen känner jag av himlakropparna till viss del. Känner alltid om det är fullmåne, även om jag inte kollat upp det. Även om det var mulet så märkte man av förmörkelsen. Det blev så mörkt, ungefär som när ett åskväder precis ska bryta ut. Förutom att de hotfulla molnen inte fanns att skåda på himlen. Och vilka lustiga färger man såg på himlen. Molnkanterna skimrade i konstiga rosa nyanser. Jaja... Så det har varit solförmörkelse... å nu då? Life goes on?

Högskola känns bara så rätt! Ännu fler har grattat mig. Till och med ringt hem till mig! Tänka sig... Jag har bara ännu så länge berättat om det via datorn... Högskola i kombinationen med ms oroar mig en del, men jag har sedan i går fått många tips om hur jag ska gå tillväga. Så det ordnar sig säkert. Tack alla som sänt uppmuntrande tillrop!

Även om jag blir upptagen av högskolestudierna så struntar jag inte i att uppdatera min dagbok. Oroas inte för det. Någon break från studierna behöver jag säkert. Och då finns ju datorn här rakt framför mig. Höres alla go' vänner!

PS!

Min ms-dagbok har uppdaterats i dag!

 • [Ändra..](#)

1999-08-10

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Antagen

Aaaaaaaaaah.... *glädjefnatt och slår en frivolt med kryckan*

Jag blev antagen till högskolan! Berättare mer senare i dag...

Det har inte gått två timmar sedan jag skrev ovanstående. Och gratulationerna har haglat. Tack alla vänner!

Just nu sitter jag med ett enormt fånigt leende i fejsset. Helt ofattbart att jag kom in på högskolan... Hade nästan helt gett upp hoppet. På utbildningen fanns 45 platser, man antog 80 då man räknade med bortfall, och jag var på reservplats 18. Alltså måste 53 personer ha tackat nej. Och det är jag tacksam för.

Helt plötsligt så känner jag mig kluven. För nu har jag alternativ att välja mellan - arbetspröva eller skola? Skola är nervöst, för det är nya okända marker för min del - högskolevärlden. Och vad gör jag nu med sjukskrivningen? Om jag inte klarar ett arbete (med de arbetsuppgifter de innebär), klarar jag då högskola? Frågor jag måste diskutera med farbror doktorn om, och en kurator. Och Försäkringskassan. Om jag blir sjuk under studierna, vad gör jag då? Sjukskrivs, hoppar av skolan och återgår i rehab-åtgärder? Hm... Vad vill jag själv? Jo, få vara frisk, få gå skola och skaffa en tatuering. Typ... Har mycket att fundera på just nu... Vet inte hur min tatuering skulle se ut...

Oj. Jag har ju också tackat ja till datautbildningen kvällstid på högskolan. För många åtaganden? Nu har jag

varit sjukskriven 10 veckor och vill verkligen sätta igång med något, och inte bara sitta pall hemma. Hoppas jag kan hålla mig frisk (någorlunda) nu. Synd man inte har någon kontroll själv...

Himla tur att jag kom ihåg att passa tiden. I kväll fick man se och höra Mallan när hon sjöng och blev intervjuad i TV4. Jag lovar... jag lär inte missa henne live i TV4 den 3 september... Men vad i all sina dar höll de på med under tiden de intervjuade henne? Frenologi??? (Frenologi = utläsa en människas karaktärsdrag med ledning av hennes skullform.) Eller tog man mått till en peruk? Jaja...

Jag har en dröm som jag nog aldrig berättat för någon. Jag skulle vilja arbeta som manusförfattare till en såpa. Jag har ju fantasi så det räcker och blir över. Inte kan det väl bli värre än vad det just nu är i treans "Våra bästa år". Som jag berättat om vid flera tillfällen här i min dagbok.

Kvinnan som var besatt av en demon, som dog, som vaknade upp lika besatt i bårhuset är nu fri från demonen och lever livets glada dagar. Dramatik? Tja, när mannen (prästen) under gudstjänsten bär in den halvt medvetlösas demonbefriade kvinnan och lägger henne på altaret framför hela seriens huvudpersoner som sitter och sörjer hennes död - ja, då är det dramatik. Bra dramatik? Nja, dramatik räcker väl... Men du milde vilken fantasi! En kille hade ihop det med sin före detta frus mamma, och så beskyller han exfruns blivande make för att ha mördat den före detta fruns mammas senaste pojkvän. Eh, invecklat? En aning... *skrattar* Och ändå är det så logiskt med tanke på vad som försiggår i den serien... I'm hooked 4ever! Jo, skriva en såpa hade varit kul...

Fy vilket åskväder vi har haft här i dag. Det har åskat tre timmar oavbrutet med åskan rakt ovanför min flint. Och regnat... Berättade på nyheterna att räddningstjänsten är fullt upptagna med att pumpa vattenfyllda källare. Trist med åska... Ingen dator, ingen teve och ingen telefon (halleluja). Så vad kan man då göra? Jo, ställa sig vid spisen... det var vad jag gjorde. All den andra tekniska apparaturen får man ju vara rädd om... Spisen äger ju inte jag...

Synes i morgon! Fortfarande salig över högskolebeskedet...

 • [Ändra..](#)

1999-08-09

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Millennium

Damn, it's good to be me!

Jag känner mig ovanligt uppåt i dag. Kan det bero på det underbara vädret? Det har nämligen blivit höst! Tjoho! I två månader har det varit närmare trettio grader varmt, och nu plötsligt 15-18 grader. Känner mig mycket rörligare, domningarna känns inte så påtagliga. Hoppas jag nu får en lugnare höst utan alla störande ms-symtom.

Hm, jag kanske borde uppdatera ms-dagboken? Nä... jag väntar med det. Just nu debatteras det på en ms-lista om självmord. Verkar som om alla där känner för detta. Påtagligt blir det att det rör sig om en amerikansk lista, när man frågar om man bör göra sig av med sina skjutvapen, för de är så frestande... Min spontana tanke är "Ja! Släng skiten!", men det var inte precis de svaren som kom från de andra deltagarna. Nix, istället skulle man behålla vapnen då man kände en inre skön känsla av att kunna smeka dem. Eh, va?! Eventuellt kunde man låta vänner ta hand om vapnen under tiden man var självmordsbenägen. Men aldrig, aldrig ge dem till släktingar, för efter ett tag så behöll de vapnen som sina egna. Och man fick absolut inte ge sin kära pistol till sin svärmor... Öh? Hm... Jo, amerikanerna är nog väldigt förälskade i sina vapen. Depression och självmordstankar är vanligt (eller åtminstone förekommer) bland ms-sjuka. Dels som ett ms-symtom, men kan också vara en biverkning av de mediciner som finns tillgängliga. Det upprörde mig en del att alla de andra ms-sjuka på listan uppmanade de som hade självmordstankar att helt sluta ta medicinerna. Det primära borde väl ändå vara att också ta kontakt med sin behandlande läkare och kanske prova annan medicin, och att försöka utröna vad depressionen berodde på? Misstänker man att det är medicinen man inte tål, så är det klart

att man ska sluta, men man måste kontakta läkare. En kvinna hade slutat medicinera för flera år sedan och aldrig sökt läkare. Hon hade blivit sämre och sämre i sin ms, men tyckte att det var bättre. En annan stor skillnad verkade vara att man i USA inte kunde ta de mediciner som behövdes. För man inte hade råd. Och här gnäller vi (med viss rätta) över att högkostnadsskyddet för mediciner är så högt. Vi har det bra! Föregångslandet och den stora drömmen Amerika, är kanske just det... en dröm. Och en myt.

Fick ett oväntat telefonsamtal i går. En flyktigt bekant från min barndom ringde från sin sjukhussäng och var helt salig av lycka. Hon hade nämligen för några veckor sedan levertransplanterats. Och tillfrisknat fortare än förväntat. Hon hade hört om min ms och ringde för att pigga upp mig. 😊 Hon blev nog ganska paff när jag oväntat faktiskt mår mentalt bra trots min diagnos. Men vi hade en lång diskussion om likheterna mellan oss. Hur starka vi kan vara, men att det tar på krafterna att försöka förklara sig för sin omgivning. Det är omgivningen som har svårare att acceptera de sjukdomar som vi redan lärt oss att leva med. Och alla dessa fördomar... I mitt fall säger folk direkt till mig: "men då dör du snart", "då hamnar du snart i rullstol", "men du ser ju pigg ut", o.s.v... *suck* Visst är de finkänsliga? Hur jag drabbats av sjukdomen vet jag först om 40 år, då har jag facit. 75 % hamnar aldrig i rullstol, och de 25 % som gör det är inte alla dömda till rullstol konstant. Många behöver rullstol bara under en kortare tid. Ser jag pigg ut? Så bra då! Allmänheten vet inget om ms. För ett halvår sedan visste inte jag heller någonting. Det enda jag visste var att det inte var världens undergång. Inte för mig åtminstone.

Hur många är trötta på att höra ordet "millenniumskifte"? Jag förstår inte märkvärdigheten i år 2000. År tjugohundra. Gillar ännu mindre att höra "år tvåtusen". Vi i Sverige säger årtal som hundratal. Nittonhundra... Tjugohundra... Och uttrycket Y2K är ännu hemskare. Year 2000. K står för kilo som betyder tusen. År två kilo?! Varför ska vi fira övergången mellan 1999 till 2000? Vad är det märkvärdiga??? Vi kan inte fira år 2000 som ett nytt årtusende. För nytt årtusende blir det först år 2001. Exakt samma diskussion var det 1900 när det skulle bli nytt århundrade. Anledning: vi kan inte fira siffran 0. Ska jag argumentera lite till? Varför har vi denna tideräkning? Jo, p.g.a. Jesu födelse. Om man nu bortser från att vi räknat fel med några år och att vår tideräkning skulle börjat några år tidigare, så kan jag säga följande. Jesus föddes inte år noll. År noll finns inte. När han föddes började man på år 1. Året innan var inte heller noll. För det var ett år före Jesu födelse, alltså år 1 fK. Alltså kan vi inte fira år 2000, då det bara gått 1999 år sedan Jesu födelse. Och då kommer vi in på ett annat problem. Varför årsskifte mellan 31 december och 1 januari? Jesus föddes ju 24 december. Alltså ska vi fira nytt årtusende den 24 december år 2001! Har ni tänkt på det? Va? Va? Va? Det är så kul att reta andra med mina synpunkter... *skrattar* Vill ni fira nyårsafton år 1999 så hindrar jag er inte... Det jag har emot är hysterin. Finns dem som ska fira på en båt i Stilla havet bara för att få vara de första som *åker* in i ett nytt millennium. Usch, där kom det där fåniga ordet igen... Får gå och tvätta munnen med såpa...

Obs! Millennium! Inte millenium - som så många stavas fel! *grr*

 • [Ändra..](#)

1999-08-08

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Förmörkelse

Se där! Jag uppdaterade dagboken i dag också! Lite nervöst, eftersom jag inte vet när mitt utrymme tar slut, som jag skrev i går. Men jag chansar...

På onsdag är det solförmörkelse. Årtusendets sista, som det står i alla tidningar. Som om det skulle vara nåt speciellt med det... I två minuter ska fenomenet vara då månen täcker halva solfältet för oss här (i södra Sverige åtminstone). Ute i Europa är det rena hysterin och jippokänsla, eftersom solförmörkelsen är total där. Men... (undrar pessimisten Jontas)... om det är molnigt/mulet? Vad gör man då? Tja, man ska ju kunna följa hela händelsen på Internet (så klart!). Jag är inte säker på länken, men jag tror det är <http://www.Eclipse99.nasa.gov>, men säker är jag inte. Har själv inte lyckats komma in på den Nasa-sidan. Men, men... vem sitter framför datorn då när det bara är att titta ut genom fönstret om det är klart väder. Fast i efterhand kanske man kan se några "high-lights" där? Hm...

Stirra in i solen i två sekunder! Och du är sedan för alltid blind då det räcker med de sekunderna för att bränna sönder näthinnorna. Tur man har reflexer och kisar när man kommer ut i ljuset. Inte konstigt egentligen att jag får migrän av ljus och är ljuskänslig. Ack, ja...

Solförmörkelse... förstår inte allt ståhej... Motsatsen är mycket häftigare. Ja, alltså... Inte för att jag varit med om att solen lagt sig mellan jorden och månen och skymt månen. I så fall hade vi nog varit illa ute. Nix, jag menar när jorden lägger sig mellan månen och solen. Är det femton år sedan, typ? Natt, fullmåne och plötsligt försvann månen. Eller rättare sagt, man såg månen men utan att den reflekterade solljuset. Var den inte rödaktig? Dåligt minne... Men häftigt var det.

I dag är det elva år sedan hysteri rådde. Jo, för då var det 1988-08-08. Det skulle betyda tur om det var i Japan eller Kina. Det bästa var om klockan var 08.08. Vet inte varför just detta skulle vara så gynnsamt. Jo, åtta lär vara ett turnummer. (Intresseklubben har antecknat).

Jag svamlar... Jag återkommer med mer text nedan under dagen (om jag har utrymme asså). Till dess... ha det gott!

 • [Ändra..](#)

1999-08-07

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Såpor

Jag har allvarliga funderingar på att skrota min hemsida. Ja, alltså... Bara dess utseende som den är nu. Tycker egentligen inte om frames, och det behövs ju inte heller har jag upptäckt. Men jag kan inte bestämma mig för hur dagboken då skulle se ut. Som nu med en jäkla massa frames? Eller gå över till en lång månadslista där man får skrolla i det oändliga? Så hade jag det ju i början, i februari och mars alltså. Fast det är väl ingen som kommer ihåg det nu. Själv saknar jag min allra första dagbok som hade en svartgrön flammig bakgrund och ljusgrön text.

Nostalgi... Såg på tv:n i går kväll på BBC:s "Pop of the Tops". De visade gamla godingar från 80-talet. *suck* Snart tjugo år gammal musik. Förstår plötsligt varför fadern också suckar och minns musiken från 50-talet. Såg Yazoo på teven. Typ -83? Ingen som kommer ihåg dem? Tja, man dumpade sångerskan och skaffade en manlig (?) sångare istället. Och bytte namn till Erasure.

Amerikanska evighetsserier stör mig en aning. Eftersom jag tidigare berättat om "Våra bästa år" på trean, så kan jag ju ta dem som exempel. Ett dygn i serien kan i verkligheten beskrivas i en månad. Låååånga nätter och dagar med andra ord. Vissa av serierna började som radioföljetång och gick sedan över till tv. Några är från 50-talet. Och det gör det ännu märkligare. Det har kanske gått en månad i serien på 40-45 år. Men skådisarna åldras också motsvarande 40-45 år. Hur många har på en månad fått både barn och barnbarn? Och alla dessa skådisar man byter ut. Antingen låtsas man inte om det i serien att Hilding sedan igår krympt två decimeter och ser helt annorlunda ut. Eller också skyller man på någon hemsk olycka (typ prärievargar som tuggat på honom när han legat medvetslös efter en flygkrasch) där plastikoperation krävts.

Märkligt... Ha genomgått en plastikoperation där man fått helt ny hårfärg och hårfäste och annorlunda dialekt. Med tanke på deras tidsuppfattning är det anmärkningsvärt att de återhämtat sig efter operationen på ett dygn. Och alla minnesförluster! *suck* Den är kollektiv! Inte bara personen i fråga har glömt allt. Omgivningen kommer inte heller ihåg personen eller känner igen den. Förmodligen p.g.a. plastikoperationen. Var kommer alla elaka tvillingar ifrån? Snacka om identiska tvillingar. Allt är exakt. Just för att serierna är så sjuka, kan man (jag) inte låta bli att följa dem.

Hur stod man ut med att följa Dallas? För att det fanns så lite annat att se på tv med bara tv 1 och 2 i början av 80-talet? Vem sköt JR? Då var folk engagerade. Det är annat nu. I och för sig så var det bara ett par år sedan vi på jobbet varje dag diskuterade Skilda världar. Missade man ett program, så var man helt ute. Vem som sköt JR? Hm... var det inte Pamelas syster (hon med de isblå ögonen och bruna burret till hår)? Och visst var

det hon som körde ihjäl Bobby? Fast efter en säsong upptäckte man ju att Pamela bara drömt och att Bobby stått i duschen i ett år. Tja... Dallas var kanske inte så mycket bättre än alla andra såpor?

Den mest bisarra såpa måste väl ändå vara Lödder. Och roligast. Där var en nyfödd besatt av en demon, Burt kunde bli osynlig när han knäppte med fingrarna, utomjordingar kidnappade dem, en talande buktalardocka o.s.v...

Väldigt vad det blev mycket såpor... Och nostalgi. *ler* Mycket 80-tal... Andra såpor; Lösa förbindelser, Storstadsliv, Varuhuset, Dynastin (Dyngasvin som Jakob Dahlin döpte en radiosatir till i ämnet), Santa Barbara, Glamour, Vita lögner och många fler. Tydligt finns det ett behov av såpor. T.o.m. jag följer ju viss... Utan att skämmas... (nästan, bara ibland)...

Har jag mer att skriva i dag tro? Nä. Klockan är nu 01.17 så det återstår ju en del timmar av dygnet... Ha det skööööönt...

(Det är inte säkert jag skriver något nu på ett par dagar. Utrymmesbrist igen. Orkar inte länka till provisoriska sidor. Går allt vägen, så kommer det mesta flyttas till mitt bip-konto i mitten av nästa vecka. Men ni blir förvarnade.)

 • [Ändra..](#)

1999-08-06

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hookers och Våra bästa år

Grattis till EvaP som fyller år idag! Kram på dig!
@-'--,- (ros)

Jag anser mig ha en mycket besvärande egenskap; empati. Jättejobbigt! Tänk att leva sig in i andras människors känslor och upplevelser. Det går bra när det handlar om något glädjande, men ledsamheter tar hårt. Kan inte skaka mig av känslorna. Att känna empati är väl det som gör oss mänskliga, men hur mycket ska vi leva oss in i andra? Förståelse är den mildare varianten av empati. Är detta ett sätt för mig att leva mig in i andras liv på bekostnad av mitt eget? Svåra frågor för mig. Skulle kunna ge exempel på hur jag menar, men avstår. Eller, tja... ett exempel.

Härom dagen skrev jag om femåringen som dog... Jag tänker på detta varje dag och blir rent ut sagt förtvivlad. Känner med föräldrarna något rent extremt. Pratade med mina f.d. arbetskamrater i dag som också jobbat med femåringens mamma. De känner det likadant...

Midnatt... fortsätter senare under dagen och uppdaterar dagboken. Det viktiga just nu var gratulationen ovan...

Å så va' ja' tebox! Dygntemperaturen förvånar mig. I natt kl. 02 var det nio grader varmt. Nu, kl. 14 är det 32! Varmaste dagen på länge. Jag lider... kommer inte att kunna röra mig då mina ms-symtom förvärras av hettan.

I går kväll skannade jag... Glaset gick sönder. *suck*

Har precis sett ännu ett avsnitt av Våra bästa år på trean. Slutar inte förvånas. Har tidigare berättat om den serien här i dagboken. En kvinna har i månader legat fastbunden i sin säng eftersom hon varit besatt av en demon. Hennes make prästen utförde förra veckan en exorcism. Den överlevde hon inte. I över en vecka har hon legat död i bårhuset. I dag vaknade hon till liv igen - fortfarande besatt av demonen... Ack, ja... Var tvungen att kolla i eftertexten vad det var för författare till denna historia. Visade sig vara typ femton olika författare... Hm, hur är det nu man säger... "Ju fler kockar desto sämre soppa"? Eh, ja. Det kan man väl säga om serien oxå. Och ändå - I'm hooked!

På tal om hook... En historia ur verkliga livet.

Hook kan vara det engelska ordet för att få i bollen i korgen när det gäller basket. Ett svenskt damlag skulle på turné i USA, men hade inget bra internationellt gångbart namn för laget. Men de kom på det perfekta namnet... trodde de. De visste nog inte riktigt vad det betydde, men publiken i USA älskade dem. Så mycket så folk busvisslade och skrek upphetsat när de äntrade planen. Deras namn? The Hookers!

 • [Ändra..](#)

1999-08-05

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fågelskit och fanatism

Jag skrev i förrgår om hur mycket jag gillar att sitta utomhus och titta på fåglarna... Tydligt är det säkrare inomhus... Yes, jag blev nerskiten av en fågel i går... *suck* Hörde bara ett svischande ljud förbi örat och ett plask på axeln. Förmodligen var det en fågel modell mindre att döma av visitmärket jag fick. Hade varit betydligt värre om det varit en fiskmås eller duva. Då hade jag nu varit vitmelerad i hela huvudet (och i örat)...

Nu har ytterligare fyra arbetskamrater sökt sig ifrån jobbet från och med i höst. Vadå arbetsflykt? Ingen är förvånad...

Lösningen på mitt Mb-problem börjar närma sig en lösning... *bip, bip*

Va, jag mållös? Har inget att säga just nu... Återkommer senare i kväll med en uppdatering.

Okej, jag är tillbaks... Har inget mer att tillägga i dag. Jo, jag pratade med lille far i dag och berättade om min "fågelskitsolycka". Han var inte alls förstående, utan skrattande sa han "allt gott kommer från ovan". *suck*

I går såg jag ännu en gång ett religiöst fanatikerinslag på en anslagstavla. Där stod att läsa att om man bara trodde på Gud så slapp man oro, ångest och relationsproblem. Och så uppmanades man läsa Matteusevangeliet eller nåt i den stilen. Vad har det ena med det andra att göra? Ungefär som; huvudvärk? Köp en diskborste. *suck igen*

 • [Ändra..](#)

1999-08-04

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Översättningar

Jag är fortfarande skakad över gårdagens besked om dödsfallet. Det är så hemskt när någon förlorar ett barn. Eller, det är så man brukar tänka när man ser något liknande i tidningen. I detta fall känner jag familjen. Vet hur gärna de ville ha barn. Hur glada de var under graviditeten. Oron och förtvivlan när den nyfödde hamnade på intensivvården. Hur mycket tid som tillbringades på lasarettet. Glädjen över sitt barn. Aldrig någon klagan. Och så dödsfallet...

Hm... Tror inte jag berättat om det tidigare... I måndags lade jag ut min engelska version av min hemsida. Eller nåt i den stilen. Den ser utseendemässigt ut precis som denna förutom att jag inte översatt sidorna. Jag beskriver istället vad den svenska versionen handlar om. Två små skillnader finns dock... Om man läser den engelska versionen så får man en något annorlunda text på temat "skämt om män" och "topp 100" har blivit "top 50" med lite annorlunda texter. I kväll (3/8, skriver detta 4/8 strax efter midnatt) har jag börjat på en helt fristående engelsk hemsida som inte kommer att finnas på svenska. Vet vad sidan ska handla om, men har ingen aning om hur det ska läggas upp textmässigt. Har skaffat lite bakgrunder och testat just nu designen. Men utan text så är det inte mycket till sida. Tema: böcker (tror jag).

Jag har så många projekt med hemsidor som jag håller på med. För min del ligger de i träda eftersom jag skulle göra undersökande journalistik som grundarbete till dem. Går ju tyvärr inte riktigt just nu när man inte hur som helst kan ge sig ut och traska runt. Trist...

Höjda telefonavgifter? Lille far hade fått telefonräkning. Nu tar man betalt i förskott samt höjt vissa tjänster. När kom den informationen?

Första dagen (i går) som jag kände riktigt leda. Visste inte vad jag skulle göra alls! Har massor att göra, men kände inte för något. Varför är det då så mycket tv-reklamsprogram på tv dagtid istället för serier? Har helt gått över till att titta på BBC. Fattar inte mycket. Brittisk engelska har man lärt sig i skolan och jag fattar noll. Amerikaniserad. Brittisk engelska upplevs som tillgjord och snorkig, av många. När blev språket sådant? Det sägs att det i England pratades "amerikanska" förr i tiden. När engelsmännen emigrerade till Amerika behöll de sitt gamla uttal i det nya landet, men i England "utvecklades" det.

Skillnaden mellan USA och England debatteras just nu i den amerikanska mailinglistan jag är med i. En av böckerna vi diskuterar skrevs av en amerikanska och gavs ut. Men i England vägrade de att ge ut den om den inte ändrades på vissa punkter. Boken handlar om en kvinna som träffar en ny man som hon gifter sig med. En av sexscenerna fick strykas helt. Sådant klarar inte England av. Dessutom var kvinnan tvungen att någonstans ha ruelle och fortfarande tänka på sin första man. Hm... Dubbelmoral? Klarar inte en sexscen? England är väl ökänt för sina udda sexlekar där ministrar kvävs till döds av lampsladdar då de har sex med sina älskarinnor. Och varför måste kvinnan känna sig som "dålig flicka"? Vänd på situationen och det hade aldrig varit något problem. Kan inte förstå hur ett bokförlag i England kan ställa krav på en redan utgiven bok som finns på amerikanska?? Ganska märkligt att en amerikansk bok översätts till engelska. I och för sig skillnader i språket, men lite onödigt, va? Jag har fått uppdraget att jämföra den svenska översättningen med originalboken. Man har börjat upptäcka skillnader mellan böckerna när de ges ut i översatt skick. Skrämmande. Hela stycken kan *poff* försvinna helt. Det som stört mig mest hittills i de svenska översättningarna, är att det är en serie av böcker där det är olika översättare för varje del. "Rösten" varierar från bok till bok. Otroligt störande!

Översättningar på teve ska vi bara inte tala om! Där kan "hello" plötsligt översättas med "vad är klockan". Jag har också ett serietidningsintresse. Presumerar på tidningar direkt från USA som också ges ut översatta i Sverige. Jag gick över till den amerikanska varianten när man slutade använda översättare till de svenska tidningarna. De som "översatte" var redaktörer och så, som inte kan amerikanskt slang. Katastrof! *brrr*

Lugn, bara lugn... Nu ska jag tänka vackra tankar... eller varför inte drömma vackert? Klockan är över ett på natten (Intresseklubben antecknar). Jag ska efter en god natts sömn hem till lilla mors trädgård och vräka mig på gräsmattan i skuggan. Visst är det tråkigt med all denna sol som ständigt lyser (oavbrutet i nästan två månader), den fruktansvärda värmen (27-28 grader i veckor), inte regnat på veckor... Usch!

Om en vecka får jag skatteåterbäring, besked om jag kommit in på högskolan och Mallan ska vara på teve... En vecka att se fram emot med andra ord... Fast först har vi denna vecka... (Jag är orolig för Mallan. När man läser hennes dagbok framgår det att hon är barnmatsmissbrukare *ler* Fast hellre barn än katt...)

 • [Ändra..](#)

1999-08-03

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dödsfall

Jag hade egentligen skrivit hela denna dagbokstext klar redan i natt och tänkt lägga ut den under dagen. Men jag raderade det mesta av texten efter att ha läst morgontidningen. En f.d. arbetskamrat och mycket älskvärd god vän har förlorat sin femåriga son. Jag såg dödsannonsen i morse. Kan inte beskriva hur oerhört ledsen jag är. Det är fruktansvärt. Han föddes svårt sjuk men jag tror det var hans hjärta som gav upp, men säker är jag inte. Han föddes bl.a. med tumörer i hals/nacke, och man hade fått beskedet att om tumörerna skulle börja växa, kunde man inget göra utan han skulle kvävas till döds. Jag träffade dem för ett par månader sedan, och då hade han haft hjärtstillestånd. Jag tänker på dem...

Här följer lite av det jag skrev i natt:

Jag uppdaterade aldrig dagboken i går. Anledning: Lathet. Och så behövde jag nog ett break. Börjar mer och mer misstänka att jag är på väg in i skov nr 4. Jag skyller det helt och hållet på värmen. Nu har det varit varmt så länge så lägenheten börjar bli upphettad. Olidligt. Lilla mor kom och räddade mig, så jag tillbringade kvällen på landet. Svalt och skönt utomhus. Nästan riktigt kyligt. Mmm... va' skönt. Jag har enkla och billiga nöjen. Jag älskar att sitta och titta på fåglarna. Ser mig själv som pensionär, sittande i en gungstol på en veranda och tittar på fåglarna, och matar duvorna... Framtidsvisioner...

Just nu är klockan 1.10 på natten. Sitter uppkopplad samtidigt som jag skriver detta. Lyssnar nämligen på liveradio från USA med gammal härlig blues... Har kommit in i min 30-talsperiod igen. Lyssnar bl.a. på skivor med Frank Sinatra inspelat vid denna tid.

Tycker vännerna på Internet börjat pigga till igen. Kul. Har känts lite glest med uppdateringar och mejl den senaste tiden. Till och med ICQ har gått varm i kväll. Brukar hålla på med 1-2 samtidigt. Hoppas de inte märker det. Risken är att jag skickar fel meddelande och förväxlar dem.

 • [Ändra..](#)

1999-08-01

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gurus

Jag vet inte riktigt vad det är med mig i dag. Vissa dagar är jag bara så butter och avig. På tilltal svarar jag bara med ja och nej. Ofta tror jag det beror på att jag går och grubblar över något och känner att det är något jag inte kan delge andra. Mitt finska arv, igen? 😊

Dagens orosmoln är mina små fötter. Små och små... det kan väl diskuteras eftersom det är 47:or. Domningarna i fötterna blir jag inte klok på. Är de mer domnade än tidigare? Klättrar det uppåt benen till? Ett nytt skov? Jag väntar och ser. Plötsligt så förstår jag hur de symtomen kan kännas så stora och störande. Hade förmodligen inte störts så mycket av domningarna om jag haft 36:or.

För fem minuter sedan upptäckte jag att jag blivit av med ett ms-symtom. Min nystagmus (ofrivilliga ögonskakningar) är borta. Eftersom jag så starkt förknippade min nystagmus med min yrsel, så kanske de också försvunnit? Det vet jag inte än, för yrseln känner jag bara av utomhus. Förresten så har jag uppdaterat min ms-dagbok i går.

Björn hade i går en väldigt intressant dagbok om hemliga dagböcker, och om hur man skulle kunna lösa det praktiskt. Hm... Väldigt frestande med att flera går ihop med en hemlig dagbok. Frågan är om vi vill ha samma läsare? Men alla dagboksförfattarna får ju först godkänna de nya läsarna. Jag har faktiskt haft en hemlig dagbok. På engelska. Men den är nu borta då jag tröttnade på den. Enda anledningen till att jag hade den berodde på att jag var tvungen att ha någonstans där jag kunde skriva av mig. Det är så frustrerande att inte kunna skriva precis allt det man vill. Det är så många faktorer man måste ta hänsyn till; släkt, vänner, jobbet och alla andra som kan läsa det. Anonymitet existerar inte på nätet. Tyvärr. Det är därför jag tvingas till att ha en "ursäkta"-kommentar (brasklapp) på denna sida.

Läste ni nyheten i går om landet där man har dödsstraff för mord? Två kvinnor mördades av sin släkt då de "vanärade" familjen genom att ha haft sex utan att vara gifta. Mördarna fick ett par månaders fängelse istället för dödsstraff. Jag trodde mord var mer vanärande än att ha sex. Men, men... Som vanligt förstår jag inte när saker och ting sker i religionens namn... Allt som sker i religioners namn anser jag vara av ondo. Sunt förnuft hos individen verkar aldrig råda i sådana här sammanhang. Någonstans är det ett sätt att avsäga sig ansvar. Ynkligt...

Hela sommaren tycker jag att min dagbok varit av sämre kvalitet än vanligt. Det är nog värmen som tar ut sin rätt. Hjärnan mjuknar...

Enligt min mening så finns det två datagurus på nätet. Annica Tiger och Christer Sturmark. Christer var jag och lyssnade på i maj förra året i Stockholm. Det var på en yrkeskonferens med enbart kvinnor (och jag). Ni

skulle ha hört de hänförda suckarna när han äntrade podiet. Frågar man någon i dag (som var med i fjol) om de kommer ihåg Christer, så får man svaret "åh, det var han som var så snygg! *asg* Jag tänker inte här gå in på vad han sa, men han var med i förra veckans IT-bilaga (Aftonbladet) i en kort intervju. Man frågade där vad han använde nätet till och svarade att det mest var för mejl. Men att det annars för honom har varit en "fluga som gått över". Då klack det till i mig. Så sant han har! Många har surfat nu i några år (själv har jag gjort det i kanske tre år) men någonstans tror jag de flesta tröttnar efter ett tag. Själv känner jag av ledan. Hade jag själv inte börjat skriva/läsa dagbok på nätet, så hade jag nog lagt av helt. Planlöst surfande har jag väldigt svårt för. Tidigare kunde man sitta i timmar och hoppa runt som en humla på en blomsteräng. Tjusningen har försvunnit. Nyhetens behag har försvunnit. Nu kollar jag bara in nätvännernas hemsidor eller någon länk som jag blivit tipsad om. Men i övrigt tror jag också att nätet är på nedgång. Om inget drastiskt händer. I och för sig så tror jag att det ständigt kommer att utvecklas och därför överleva, men just nu är det stiltje anser jag.

Den där amerikanska mailinglistan jag nu nämnt i några dagar; i går inbillade jag dem att vi i Sverige springer omkring nakna på gatorna eftersom vi är så frigjorda. *skrattar* Fick genast frågan om det inte var obehagligt på vintern...

Som ni såg så har jag fortsatt skriva dagbok. Det var tydligen inte sista gången i går.

 • [Ändra..](#)